கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] பிங்கள௵ மாசிமீ [பகுதி - ச.

Vol. XVI. February,—March. 1918. No. 4.

ஐயவினாவுக்கு விடை.

அளகு என்பது கோழி, கூகைஎன்னும் பறவைகளின் பெண்பாலை உணர்த்துமொரு மரபுப்பெயர். அஃது "அயர்வுறுகோழிகூகையல்லாப்பெண்ணளகென்றோதார்" என்னும் சூடாமணிநிகண்டினாற் பெறப்படும். இவைகளையன்றி மயிற்பேடையையும் உணர்த்தும் என்று தொல்காப்பியர்கூறுவர். "மனையுறையளகின்வாட்டொடும் பெறுகுவிர்" (பெரும்பா) என்பதைக் கோழிப்பேடைக்கும், "அளகு சேவலொடி" (சிந்தா) என்பதைக்கூகைப்பேடைக்கும் இலக்கியமாகக் கொள்க. மயிற்பேடைக்கு இலக்கியங்கண்டிலம்.

இந்நியமந்தவறி இரகுவமிசகாரர் அன்னப்பேடைக்கும் வழங்குவர். "ஆதகா வென்ன வன்ன மயல்செல வளகு மாடே" என்பது இரகுவமிசம், கந்தபுராணகாரர் பறவைப்பேடைகட்குப் பொதுவாகவும்வழங்குவர். "அளகைநேடிப்பார்வல்வந்தணையுமாபோல்" என்பது கந்தபுராணம். திருவிளையாடற்புராணகாரர் சேவற்கோழிக்கும் வழங்குவர். "அளகைப்பொறித்தகொடியினையோன்" என்பது திருவிளையாடற்புராணம். விதியிருத்தல்வேண்டும் என்பது அநுமானிக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை.

ஜைன நூல்களின் கவிமேன்மையும் காலநிர்ணயமும்.

"கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும்
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான்—மலரவன்செய்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவர் செய்யு முடம்பு".

"என்றும் கிழியாதென்பாட்டு."

(தமிழின்பிறப்பும் தொன்மையும்.) உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்பயந்ததாம் அமிழ்தினுமினியதமிழ்மொழியை ஆதிகாலத்தில் ஓம்பி நிலைநிறுத்தி இலக்கணம்வகுத்தவர் பௌவநீர்முழுவதையும் ஒருகரத்திலடக்கியவராகிய குடமுனியென்றுகூறுநிற்பர் பண்டைநூற்பாவலர்பலர். இது "ஆதியிற்றமிழ்நூலகத்தியற்குணர்த்திய மாதொருபாகனைவழுத்துதும்," "தழற்புரைநிழற்கடவுள்தந்ததமிழ்" என்ற முந்தையோர்கூற்றினின்றும்போதரும். இனி மக்களாக்கப்பொருளாய் விளைந்தது தமிழ்மொழிஎன்பார்ஒருசாரார். "கருத்துக்கள்தன்முயற்சியானெழூஉம் ஒலிகளின்சம்பந்தமாகவே வெளிப்படுகின்ற இயல்பினின்றும் பாஷைகளுண்டாதலியலுமென்பது யாவரும்மறுக்கமுடியாததோர்பாஷைநூலுண்மை." காட்சியளவில்நின்ற கைவாய்முதலிய உறுப்புக்களாற்செய்யப்பட்ட சைகைகளாலாகிய இயற்கைக்குறிப்பினின்றும் தமிழ்மொழி "போறல்வகையானும் சுவைவகையானும் அறிகுறிவகையானுமாகிய ஒலிகளும் ஒலிக்கூட்டங்களும்" கேள்வியளவிற் பரவாநின்றது. பரம்பரையாகமதிக்கப்பட்டுவரும் இத்தென்மொழி தேவபாஷையாயினுஞ்சரி, மக்களாக்கப்பொருளாய்விளைந்தபாஷையாயினுஞ்சரி, அதன்றொன்மை மறுக்கற்பாலதன்று. இத்தனையாண்டுகட்குமுன்னர் இது தோன்றித்திகழத்தொடங்கியதென்பது சுட்டிக்காட்டலானவரையறைவற்குந்தன்மைத்தன்று. உச்சிமேற்கொண்டு யாவராலும்போற்றப்படுகிற புராதன இதிகாசங்களாம். இராமாயணத்திலும் மகாபாரதத்திலும் பாண்டியராண்டநாட்டின்வளமையும், வழங்

கிய தமிழ்மொழியும் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் அக்காலங்களுக்கு முன்னரே தமிழ்மொழி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும்.

(தமிழ்வளர்த்தவர்கள்.) இத்தொன்மொழியாம்தமிழ்மொழி மூவகைப்பட்டு ஐவகை இலக்கணங்களுடன் விரிந்த நூற்பரப்பை உடைத்து. மூன்றுசங்கம் நிறீஇ, தமிழாராய்வாரைப்பேணி, பாவலரையோம்பி, இயலிசைநாடகநூல்களை அதிகப்படுத்தியவர் சேரசோழ பாண்டியவேந்தர்களும் அவர்களது சிற்றரசர்களுமே.

(முதற்சங்கம்.) "தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும், திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுளும், குன்றமெறிந்தகுமரவேளும், முரிஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நிதியின்கிழவனுமென இத்தொடக்கத்தார் 549 பேர்களென்பது. அவருள்ளிட்டு 4449 பேர்கள் பாடினாரென்பது. அவர்களாற்பாடப்பட்டன எத்துணையோ "பரிபாடலும் முதுநாரையும் முதுகுருகும் களரியாவிரையும்" என இத்தொடக்கத்தன. அவர் 4440 யாண்டு சங்கமிருந்தாரென்பது. அவர்களைச்சங்கம்இரீஇயினார் காய்சினவழுதிமுதலாகக்கடுங்கோனீறாக 89 பேர்களென்ப. அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவர்பாண்டியரென்ப. அவர்க்கு நூலகத்தியமென்ப" எனத் தலைச்சங்கத்தைப்பற்றியும்,

(இடைச்சங்கம்.) "இனிஇடைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும், தொல்காப்பியனாரும், இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியும்,வெள்ளூர்க்காப்பியனும், சிறுபாண்டரங்கனும், திரையன்மாறனும், துவரைக்கோமானும், கீரந்தையுமென இத்தொடக்கத்தார் 59 பேர்களென்ப. அவருள்ளிட்டு 3700பேர்கள் பாடினாரென்ப. அவர்களாற்பாடப்பட்டன 'கலியும் குருகும் வெண்டாளியும் வியாழமாலையகவலுமென இத்தொடக்கத்தனவென்ப. அவர்க்குநூல் "அகத்தியமும், தொல்காப்பியமும், மாபுராணமும், இசைநுணுக்கமும், பூதபுராணமு"மென இவை. அவர் 3700 யாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப. அவருட்சங்கமிரீஇயினார் வெண்டேர்ச்செழியன்முதலாக முடத்திருமாறனீறாக 59 பேர்களென்ப. அவருட்கவியரங்கேறினார் ஐவர்பாண்டியரென்ப. அவர் சங்கமிருந்துதமிழாராய்ந்தது "கபாடபுர"த்தென்பது. அக்காலத்துப் போலும் பாண்டியநாட்டைக்கடல்கொண்டது" என இடைச்சங்கத்தைப்பற்றியும் இறையனாரகப்பொருளுரையிற்கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(கடைச்சங்கம்.) இனி "கடைச்சங்கமிருந்துதமிழாராய்ந்தார் சிறுமேதாவியாரும், சேந்தம்பூதனாரும், அறிவுடையானாரும், பெருங் குன்றூர்கிழாரும், இளந்திருமாறனும், மதுரையாசிரியர்நல்லந்துவ னாரும், மருதனிளநாகனாரும், கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனாருமென இத்தொடக்கத்தார் 49 பேர்கள் என்ப. அவர்களாற்பாடப்பட்டன நெடுந்தொகைநானூறும், குறுந்தொகைநானூறும், ஐங்குறுநூறும், நற்றிணைநானூறும், பதிற்றுப்பத்தும், நூற்றைம்பதுகலியும், எழுபது பரிபாடலும், கூத்தும்வரியும், பேரிசையும், சிற்றிசையுமென இத் தொடக்கத்தன. அவர்க்குநூலகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமென்ப. அவர் சங்கமிருந்துதமிழாராய்ந்தது 1850யாண்டென்ப. அவர்களைச் சங்கமிரீஇயினார் கடல்கொள்ளப்பட்டுப்போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீறாக 49 பேரென்ப. அவர்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது உத்தரமதுரையென்ப. அவருட்கவியரங்கேறினார் மூவர்பாண்டியரென்ப." எனச்சொல்லிப்போந்தார் நக்கீரனாரினின்றும் பத்தாந்தலைமுறையிற்றோன்றிய நீலகண்டனாரென்பவர்.

(தமிழ்நூற்சோதனை) நன்று, மேற்சொல்லியவண்ணம் பல்லாண்டு காலம் தமிழைவளர்த்தமன்னர்சரித்திரம் யாண்டு ஒளித்ததுகொல்? முதலிடைச்சங்கம் இரீஇயினார் இலக்கியங்களுள் ஒன்றும் நமக்குக் கிடைத்திலதே. அகத்தியத்திற்சிலசூத்திரங்களும் அழிவற்ற தொல் காப்பியமுமாகிய இலக்கணவகுப்பிற்சார்ந்தநூல்களே நம்மிடையூடு ஒளிராநிற்கின்றன. இனி மற்றநூல்கள் கடல்கொள்ளப்பட்டொழிந் தனவோ? அன்றேல் செல்லுக்கிரையாயினவோ? இல்லையேல் "தீத் திறத்தார்பக்கமேசேர்கென்று காய்த்தியபொற்றொடியேவப்புகையழன் மண்டி"னகாலத்துத் தீயிற்பட்டு இறந்தனவோ? அறிந்திலம். இஃது எவ்வகையாயேனுமிருக்க, தமிழ்மக்கள் மெல்லமெல்லப்புராதனமான வற்றைப்போற்றி அருமையுடைத்தென்று அசாவிடலின்றித் தங்க ளாலியன்றவளவு விடாமுயற்சியுடன் அன்னோரன்ன பழம்பெரும்பனு வல்களைத்தேடிப் பரிசோதித்து வெளியிட்டுவருகிறார்களென்பது வெள்ளிடைவிலங்கலே.

(நூற்பரப்பு.) இனி சரித்திரகாலவரையறையில்வாராத ஆதி காலத்துநூல்கள் இறந்தனவாக, இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 20 நூற்றாண்டுகட்குமுன்னர்விளங்கிய ஒரு சங்கத்தார்காலத்துயாக்கப்

பட்டநூல்களே (இயல்.) "எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும், பதினென்கீழ்க்கணக்கு"முமாம். இன்னும் சங்கப்புலவராய்த்திகழா மல் "நாவிலிழைநக்கிநூனெருடு"ந்தொழில்கொண்ட திருவள்ளுவனார் அரங்கேற்றியமுப்பானூலிக்காலத்ததுவே. பின்னர் இவையிற்றைத் தொடர்ந்தன காப்பியங்களீரைந்தும்,அப்பாலடர்ந்தன இலக்கணநூல் களும், புராணங்களும், இதிகாசங்களும்,நிகண்டுகளும், சமயச்சார்புச் சாத்திரங்களும், தேவாரதிருவாசகங்களும், நாலாயிரப்பிரபந்தங்க ளும், சொல்லணிபொதுளிபமிறைக்கவிகளும், பொருள்நலங்கனியக் கற்பனைபொலிந்தநூல்களும், மற்றத்தனிப்பாடல்களும், தற்காலத்திய மொழிபெயர்ப்புப்புத்தகங்களும், நவீனங்களும், நாடகங்களுமே. ஈண்டுத்தொகுத்துக்காட்டியநூல்களெல்லாம் இயற்றமிழ்ப்பாற்படவே இசைநாடகத்தமிழ்நூல்களில்லையோவெனின், (இசை. நாடகம்.) அது மற்றோர்கதையாகும். அவை நிலைகுலைந்து தலையற்றுப்போனதற் குற்றகாரணமொன்றுண்டென்பாருமுளர். நவீனகாலத்தில் நாடகத் தமிழைப்போற்றுவார் அதிகப்பட, அதைப்பழிவார் பலராயினர். இசைத்தமிழுக்குவேண்டிய தெப்பம் இதுகாறும் ஏற்பட்டிலது. ஆத லின் இது ஒளிமழுங்கிக் காலக்கடலில்ஆழ்ந்திருக்கின்றது.

(தமிழ்நூலாசிரியர்கள்.) தமிழ்நூல்யாத்தவர் ஆதிகாலத்திற் பல வருணத்தவரும் பல மதத்தினருமாவர். நாகரிகமுதிர்ந்தஇக்காலத் திலும் அத்தன்மைமாறுபாடடையவில்லை.

அவர்களிற்பெரும்பான்மையர் மிடிக்கண்இடிபட்டவரே. "ஒரு திசையொருவனையுள்ளி நாற்றிசைப்பலரும்வருவா" ராதலின் "பொது நோக்கொழிமதிபுலவர்மாட்டே" என்றகூற்றே இதைவலியுறுத்தும். கொற்கையாளிகுலசேகரனும் "வெற்றிவேற்கை"யன் வீரராமபாண் டியனைப்போல்பவர் சிலரேயாவர். இன்னும் அகத்தியரும் தொல்காப் பியரும் கபிலரும் கோதமனாரும் அந்தணர்கள்; நலங்கிள்ளி, தொண் டைமான்இளந்திரையன், நெடுஞ்செழியன் முதலியவர் அரசர்கள்; காரிக்கண்ணனார், சீத்தலைச்சாத்தனார் முதலியவர் வணிகர்கள்; இளங் கோவடிகள் ஓர்பாலியத்துறவி; இன்னும் பாடியவர்களிற்பெண்பாலாரு முளர்—ஔவையார், பெருங்கோப்பெண்டுமுதலியவர்கள் பெண்மக் கட்பெருந்தகையார்.

(சமயவேறுபாடு) கடைசியாக, இந்தியதேசத்தார் எம்மதத்தைச்சார்ந்தவர்என்பது எவ்வாற்றானும் ஒருக்காலுமுரைக்க இயலாது. தென்னிந்தியபாகமும் அவ்வகைத்தே. முற்காலந்தொட்டுப் பலசமயவாதிகளும் இதிலினிதிருந்திருக்கின்றனர். அரசன்சைவனாயினுஞ்சரி சமணனாயினுஞ்சரி, எம்மதப்புலவரையுந்தமதுதண்கவிகை நீழலில் இருப்பச்செய்குவன். சமயம்மலிந்தநன்னாடாகிய இந்நாட்டில் சிற்சிலவம்யங்களிற்சமயவாதிகள் சமயசாத்திரஞ்சாதிப்பவராய்ப் பல கொடுமைகளையியற்றியுளாரென்பது கர்ணபரம்பரை. இன்னும் கான்ஸ்டான்டின்பீஸ்சிஎன்ற வீரமாமுனிவர், ரெவரண்டுபோப்பையர் போன்ற ஐரோப்பியர்பலர் தமிழிற் பல பிரபந்தங்கள்இயற்றியிருக்கின்றனர்.

(வியாசப்பகுப்பு.) இம்மாதிரிநூல்செய்த பலமதத்தினர்களுள் சமணசமயத்தார் யாவரென்பதும் (1) அவர்களியற்றியநூல்கள் யாவை என்பதும் (2) அந்நூல்கள் எவ்வகையினவென்பதும் (3) அவைகளின் காலவளவை ஓராற்றானிர்ணயிப்பதும் (4) அவைகளின் மாட்சிமை எத்துணைத்தென்பதும் (5) அவர்கள் தமிழுக்குச்செய்தஉதவி எத்தன்மைத்தென்பதும் (6) ஈண்டு ஆராய்ச்சிசெய்வதற்கெடுத்துக் கொண்டவிஷயங்களாகும். இவைகளை முறையே ஒன்றன்பின்னொன்றாய்ப்பரிச்சேதஞ்செய்துதுலங்கவைப்பதே இவ்வியாசத்தின் நோக்கமாகும்.

(ஜைனர்யாவர்?) முதலாவதாக இவர் யாவரென்பதை ஆராய்வாம். சற்றேறக்குறைய இருபத்தைந்துநூற்றாண்டுகட்குமுன்னர் அதாவது கி. மு. ஆறாவதுநூற்றாண்டில் வடஇந்தியாவில் இரண்டு மகாபுருஷர்கள் அவதரித்தனரென்று ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணசாமிஐயங்காரவர்கள் தம்"புராதனஇந்தியா" என்ற புத்தகத்தில் வரைந்திருக்கின்றனர். அவர்களில்ஒருவர் சித்தார்த்தசித்தி என்ற கௌதமபுத்தர்; மற்றொருவர்மகாவீரவர்த்தமானர்என்பவர். இருவர்களும் (ஜைனரின் மூலபுருஷர்கள்.) ஆசாரியராகவருவோர்களுக்குரிய லக்ஷணங்களையெல்லாம் பொருந்தினவர்களாய், பாமரஜனங்களுக்கும் தர்மோபதேசஞ் செய்து, தயை, அன்பு, அறம், வாய்மை, ஜீவகாருண்யம் முதலியவற்றை எடுத்துரைப்பவர்களாய் அநித்தியமாகிய உலகவாழ்வில் அருவருப்புற்றுப் பிணி, மூப்பு, சாக்காடு இவைகளுக்குக்காரணமாகிய

பிறப்பினை அகற்றி நல்வழியை அறிவிப்பவர்களாய், மறம்மலிந்த அறம்
அருங்காலமாகிய அக்காலத்தில் ஹிந்துக்கள்மரபிலேபிறந்துவளர்ந்து
வந்தார்கள். இவர்கள் முறையே பௌத்தமதம் ஜைனமதம் என்ற
இருசமயங்களையுந்தாபித்து, எண்ணிறந்தசிஷ்யர்களையுமேற்கொண்டு
பலசங்கங்களையும் மடாலயங்களையுமேற்படுத்தித்தங்கள் மதக்கொள்கை
களை ஐயமறத்தெள்ளிதிற்றெளிவித்துத் துறவறம்பூண்டு பல்லாண்டு
யிருந்திருந்து தம்வாணாளைக்கழித்துக்கடைசியில் நிர்வாணமெய்தினர்க
ளாம்.இவர்கள்மதக்கொள்கைகளை அனுசரித்துவாழ்பவர்கள் முறையே
பௌத்தர்களென்றும் ஜைனர்களென்றுமழைக்கப்படுவர்.

(மூலபுருஷர் ஹிந்துவா?) மேற்சொல்லிய மூலபுருஷர்கள் ஆரிய
குலத்திற்பிறந்துவளர்ந்துவந்ததினாலே ஹிந்துமதக்கொள்கைகளை ஐயந்
திரிபறக்கற்றுணர்ந்து, அவைகளிற்களைகளாய்த்தோன்றியவற்றைக்
களைந்து எறிந்து, பிராமணசன்னியாசிகளுடையவழிகளை அனுசரித்
துத் தங்கள்நியமங்களை உண்டாக்கிக்கொண்டார்களென்பதே மேற்
புலவிஞ்ஞானிகளாகிய மாக்ஸ்மூலர், ஓல்டன்பர்க், ஹர்மன்ஜாகோபி,
ரைஸ்டேவிட்ஸ் முதலியவர்கள் ஆராய்ந்தறிந்த சித்தாந்தமாகும்.
(ஆதிபாஷை)இனி ஜைனர்களின்ஆதிபாஷை சம்ஸ்கிருதந்தானென்று
யுக்தி, பிரத்தியக்ஷ அனுமானங்களால், "செந்தமிழ்" தொகுதி பத்து,
பகுதி ஒன்றில் 19-ஆம் பக்கந்தொடங்கி பிரம்மஸ்ரீ குப்புசாமிசாஸ்
திரிகள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். ஜைனர்கள்கொண்டாடும் தீர்த்
தங்கரர்கள் முன்பு ஆரியக்ஷத்திரியர்களேயாவர். ஜைனமதத்தில் பிரபல
மானநூலாயுள்ள தத்துவார்த்தசாஸ்திரத்துக்குகந்த ஹஸ்திமகாபாஷ்
யஞ்செய்த பாடலிபுத்தரவாசியான சமந்தபத்திரர்தென்னாட்டிற்குப்
போந்து திகம்பரஜைனர்களை ஆங்காங்கு நிலைநிறுத்தினவரென்றும்,

(காலம்.) இவரிருந்தகாலம் இரண்டாம்நூற்றாண்டென்றும்
மேற்சொன்னபத்திரிகையில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இஃ
திப்படியாக வில்சன்என்ற கீழ்த்திசை நூல்வல்லவரான ஒருவர், ஜைனர்
கள் மற்றெல்லாச்சமயத்தாருக்கும் பின்வந்தவர்களென்றும், கி. பி.
எட்டு ஒன்பதாவது நூற்றாண்டுகளில் பிரபலமானார்களென்றும், பிரா
மணர்கள் இவர்கள்கொள்கைகளைப்பற்றி இக்காலவரையறைக்குமுன்
ஒருவிதகண்டனமும்செய்யவில்லையென்றும், புத்தமதம் க்ஷீண
தசையிலிருந்தகாலமாகிய ஒன்பதாவது பத்தாவதுநூற்றாண்டில்

தொண்டைமண்டலத்தில் அமரகோசன் என்ற மன்னவனரசாண்ட காலத்தில் ஜைனர்கள் தெற்கே சோழமண்டலத்திற்குடியேறினார்க ளென்றும், அதன்தெற்கே பாண்டியநாட்டிற்குயாண்டுப்போயினரென் பது நல்லியமாய்த்தெரியவில்லையென்றும், மதுரையில் பதினோராம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட கூன்பாண்டியன்காலத்தில் செல்வாக்குள்ள வர்களாயிருந்தாரென்றும், அதற்கடுத்தநூற்றாண்டிலும் உன்னதஸ்திதி யிலிருந்து பின்னர் க்ஷீணமடைந்தனரென்றும், ஆறுமேழாம்நூற் றாண்டுக்கும் பன்னிரண்டாம்நூற்றாண்டுக்குமிடையிலுள்ளகாலத்தில் ஜைனர்கள் பிராமணர்களுடன் பல அம்சங்களில் உடன்படுபவர்க ளாகிப் புத்தசமயத்தை வேரறக்களைவதற்குக்காரணமாயிருந்தார்க ளென்றும் சொல்லுகிறார். இன்னும் மைசூர், குஜரட், மகதம் முத லியபாகங்களிற்கிடைத்திருக்கின்ற ஜைனசிலாசாசனங்கள் கி. பி. ஒன்பதாவதுநூற்றாண்டுக்குமுற்பட்டனவாயுமில்லை; பதினோராவது நூற்றாண்டுக்குப்பிற்பட்டனவாகவுமில்லை. இவைகளை, சிரவணபெல் கோலா, மூதபித்திரையூர் முதலிய இடங்களிற்காணலாம். இக்கால வரையறையைப்பற்றிப்பின்னரும்ஆளுதலின் இத்துடன் இதைநிறுத் துவாம்.

(கோள்கைகள்.) இனி ஜைனசமயத்தார் ஆதிகாலத்தில் இந்த உலகத்தில் ஜைனசமயம் ஒன்றே அனாதியாயிருந்தசமயமென்றும், மற்றச்சமயங்களெல்லாமிதிலேயிருந்துஉண்டானவை என்றும், இச் சமயத்திற்றானே நன்றாய்க்கற்றுணர்ந்தகல்விமான்கள் காலதோஷத் தினாலே அநேகசமயங்களை உண்டுபண்ணினார்களென்றும், மோக்ஷ சுகம் இச்சமயத்திலல்லாமல் மற்ற யாதொருசமயத்திலுங்கிடையா தென்றும், உண்மையானசமயம் இது ஒன்றேயென்றும், மற்றச்சம யங்களெல்லாம் பொய்யை மெய்யென்றுநம்பினசமயங்களென்றும் உண்மையாய்நம்பியிருக்கிறார்களென்று 1841-ம் வருஷத்து "உவில் லியவேதாந்தமஞ்சரி" என்ற பத்திரிகையில் ஜைனப்புலவர் சாஸ்திர மையரென்பவர் எழுதியுள்ளார்.

(வழிபடுகடவுள்.) ஜைனர்களுடைய பிரதானமானகடவுள் அருகதேவர். இவருக்கு ஜினனென்றும் பிரசித்தமானபேருண்டு. இவர்காரணம்பற்றி இவரைவழிபடுபவர்களே ஜைனரெனப்படுவர்.

இவர் சர்வஞ்ஞர். இவர் எவ்வகைப்பட்ட ஜீவான்மாக்களுக்கும் மன மொழிமெய்களின்சம்பந்தமின்றிக் கருணையுடன் சுயப்பிரயோஜனத்தைக்கருதாமல், தர்மோபதேசஞ்செய்தருளும் வல்லமையுள்ளவர். ஜெனனமரணமில்லாதவர். ஆதியில் உலகினரின்புறுமாறு அனாதியானவேதங்கள்பன்னிரண்டையும் வெளியிட்டவர். மூன்றுகுடையினை உடையவர். பூமலியசோகின்புனைநிழலமர்ந்தருளும் நான்குதிருமுகங்களையுடையவர். மூன்றுதர்மசக்கரங்களையுடையவர்.

(கடவுள் திருவாக்கு.) இவர்உபதேசித்ததாவது:—"என்னையல்லாமல் வேறுதெய்வமில்லை. என்னைத்தொழுதுவணங்கினவர்களெல்லாரும் வீடுபேறடைவார்கள். எல்லாவுயிர்களும் தாம் செய்த இருவினைப்பயன்களைத்தாமேயநுபவிக்கும். பாவமிகுதியால் நரகம்புகும். புண்ணியமிகுதியால் தெய்வலோகம்புகும். புண்ணியபாவமிரண்டுங்கலந்தவிடத்து மனிதசென்மத்தையடையும். பாவத்தினால் விலங்காய்ப்பிறக்கும். புண்ணியமும்பாவமுமிரண்டும் நாசமாய்ப்போனவிடத்து மோக்ஷமடையும். என்னைப்போலவே வேதமும் உலகமும் காலமும் உயிர்களும் கர்மமும் தர்மமும் என்றென்றைக்கும் அழியாமல் நித்தியமாயிருக்கும்பொருள்கள்" என்பதாம்.

(தீர்த்தங்கரர்கள்.) விருஷபதீர்த்தங்கரர்முதலாய இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களும் ஜினன்அல்லதுஅருகதேவரது அம்சமாய் அவதரித்தமகாபுருஷர்கள். குருபதேசமில்லாமலே சகலகலாவல்லமையுடையவர்கள். இவர்களில் முதற்றீர்த்தங்கரர்காலத்தில் சைவசமயமுண்டாயிற்றும். அக்காலத்திற்றானே மரீசிகுமாரன் என்றுசொல்லப்பட்ட ஒருமகாபுருஷனாலே காலதோஷத்தாலே 96 பாஷண்ட மதங்களேற்பட்டனவாம். பதின்மூன்றாந்தீர்த்தங்கரராகிய விமலசுவாமி காலந்தொடங்கி வைணவசமயமுண்டாயிற்றும்; இருபத்துமூன்றாந்தீர்த்தங்கரராகிய பார்சுவநாதசுவாமிகாலத்தில் துலுக்கர்மதமுண்டாயிற்றும். இன்னும் இருபதாந்தீர்த்தங்கரர்காலத்தில் மகாகாளாசுரன் என்றுசொல்லப்பட்ட ஒருஅசுரனாலே காலதோஷத்தால் யாகங்கள் உண்டாக்கப்பட்டனவாம். இந்தயாகங்கள் உண்டானபிறகு சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் கோவில்களுண்டாயினவாம்.

(வகை.) ஜைனர்கள்இருபிரிவினர். ஒருவகையர் சுவேதாம்பரிகள். மற்றொருவகையினர் திகம்பரிகள். இவர்களுக்குவேதமொன்றே

யாயினும், விக்கிரகங்களுக்கு உடைதரிப்பித்தன் முதலிய சிலகாரியங் களில் வேறுபாடுகளுண்டு. இவ்வகையினருக்குள் உட்பிரிவுகளநேக முள.

(இடம்.) இவர்கள்தற்காலம் பாண்டிநாட்டிற்காணப்படுபவரே யல்லர். சோழநாட்டில் ஏகதேசமாய் இவர்களைக்காணலாகும். முக் கியமாய் இவர்கள் தென்கன்னடம்,வடஆற்காடு,தென்னாற்காடுமுதலிய ஜில்லாக்களில் மிகுதியாகக்காணப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய ஸ்தலங்கள் தெற்கே திருநறுங்கொண்டை, சிற்றாமூர், பெருமண்டூர் முதலியவைகளும், மேற்கே காஞ்சீபுரத்தைச்சார்ந்த திருப்பருத்திக் குன்றம், பெளிகுளம், மூடுபத்திரை, ஸ்ரீரங்கபட்டணம், கனககிரி, ரத்னகிரி முதலியனவும்,வடக்கே விபுலாசலம்,காசி,சம்பாபுரி,படாணு, ஜெயபுரம், ஜோதிபுரம், டெல்லி, கொல்லாபுரம் முதலியவுமாகும். மைசூர்ப்பிராந்தியங்களிலும் பம்பாய்இராஜதானியிலும் இவர்கள் பிர பலமானசெல்வப்பெருக்குடையவர்களாய் வாழ்கின்றனர். "தென் னிந்தியாவில் ஜைனர்களும்ஜைனஸ்தாபனங்களுமிருக்கின்றன என்று படித்தவர்களிலுங்கூட அநேகமாக ஒருவருக்குந்தெரியாது. சென்னை ராஜதானியில் ஒவ்வோர்இடங்களிலும் மிகப்பிரபலமாயிருந்த ஜைன வாதினைச்சுவடுகள் பலகாணப்படுகின்றன. பல பாதைகள்சாலைகளின் ஓரங்களில், நிற்கும், அல்லது சப்பளமிட்டிருக்கும் தீர்த்தங்கரர்களின் கல்உருவங்கள் சாதாரணமாய்க்காணப்படும் காட்சியாகும். இவ்வுரு வங்களைப்பற்றியவிவரணம் நாடெங்கும் ஒரேமாதிரியாயிருக்கின்றது. உருவமிரண்டானல் ஒன்று கடன்கொடுத்தவன்; மற்றொன்று கடன் வாங்கினவன். இருவரும் தங்கள் கணக்குவழக்கைத்தீர்ப்பான் சந் தித்து வழியில் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனரென்பதாம். உருவம் ஒன்றேயானல் வாங்கினவனைக் கணக்குத்தீர்த்துக்கொடுக்காததற் காகக்கஷ்டப்படுந்தன்மையைக் காட்டுவதா"மென்று ஸ்ரீமான், கோபி நாதராவவர்கள் மலபார்குவாடர்லி ரிவியுவில் எழுதியிருக்கின்றனர்.

(ஜனத்தொகை.) இச்சைனரின்தொகை முன்னாட்களில் எவ்வள வென்று அறிதற்குப் போதுமானகருவிகளில்லை. சென்னைராஜதானி யில் 1891-ம் வருஷத்தில் 25716 ஜைனர்களும், 1901-ம் வருஷத்தில் 27431 ஜைனர்களும், 1911-ம் வருஷத்தில் 27005 ஜைனர்களுமிருந் தனரென்று தெரிகின்றது. இந்தியாதேசமுழுவதிலும் 1911-ஆம்

வருஷத்து ஜனசங்கியை அறிக்கைப்பத்திரப்படி 1248182 ஜைனர்க ளிருந்தனராம். பின்வருமட்டவணை மற்றமதத்தினரின் தொகையைக் காட்டி இவருடையதொகையுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கசான்ருகும்.

1911-ஆம்த்துச்சங்கியை.

ஹிந்துக்கள்—	217586892
சிக்சமயத்தார்—	3014466
ஜைனர்கள்—	1248182
புத்தர்கள்—	10721453
பாரசீகர்கள்—	100096
முகமதியர்கள்—	66647299
கிறிஸ்தவர்கள்—	3876203.

இவர்களல்லாத மற்றப்பாஷாண்டிகர்களுமநேகருளர்.

(ஆசாரங்கள்.) இவர்கள் நடக்கைகளும் ஆசாரங்களும் பதி னெண்ணுயிரம் சீலங்களுக்குள்ளடங்குமாம். எவ்வுயிர்களையும் கொல் லாமலிருப்பதே உயரியதர்மமென்பது இவர்களது உறுதியானகடப் பாடு. இன்னும் பொய்சொல்லாமையும், பிறர்பொருள்கள்ளாமையும், பிறனில்விழையாமையும், தனம், தான்யம், வீடு, தோட்டம், பூமி, வாகனம், உடுப்புமுதலானவஸ்துக்களில் மிதமான ஆசைவைத்திருப் பதும் கொல்லாமையைப்போன்ற உயரியவிரதங்களாகமதிக்கிருர்கள். இவையல்லாமலும் விளக்கிற் பூச்சிகள்விழுந்திறக்குமென்றெண்ணி இரவிலே சாப்பிடுகிறவழக்கம் இவர்களுக்குக்கிடையாது. ஜலத்தில் உயிர்ப்பிராணிகளிருக்குமென்றெண்ணித் தண்ணீரை வடிகட்டிச்சாப் பிடுவார்கள். இவையிரண்டும் மேலான தர்மங்களே. மேலும் எறும்பு முதலான ஜெந்துக்கள் இடைவிடாதிருக்குமென்றெண்ணி மயிலிறகி ஞல் முன்னுற் கூட்டிக்கொண்டே பின்செல்வர். தலைமயிரிற் பேன் முதலான ஜெந்துக்கள் சேராவண்ணம் மயிரைமழித்துவிடுவார்கள். வேஷ்டியிற் சீலைப்பேன்பிடியாதபடி அவைகளைக் கடுக்காய்ஜலத்தில் துவைப்பர். மதுவிலக்கும் அவர்கள் கைக்கொண்டவழக்கமே. அத்தி, ஆல், இலந்தை, புடல், சுரை, கஞ்சா, அபினி, வெங்காயம், பெருங் காயம், பூண்டு, முள்ளங்கி, காளான்முதலானபொருள்களையும்,மற்றும் அதிகவிரையுள்ளபொருள்களையும் இறந்துபோகும்படியான இக்கட்

டடைந்தவிடத்திலும் சாப்பிடுவதற்கு மனதினாலேகூட நினைக்கமாட்டார்கள். யாதொருமாம்ஸத்தையும் மறந்தும் கையினாலேகூடத் தொடவுமாட்டார்கள்.

(ஜைனர் நூல்யாக்கும்வன்மை.) இன்னோரன்னதொன்மையையும் சீலங்களையும் கொள்கைகளையும் கடவுள்வழிபாட்டையுமுடைய ஜைனர்கள் முற்காலத்திலே எவ்விடஞ்சென்றாலும் அங்கங்கேயுள்ள மொழிகளையும் மொழிநூல்களையுங் கற்றுத்தேர்ந்து, தங்கள் ஆதிபாஷைக்கிரந்தங்களிலுள்ளசாராம்சங்களை மற்றவர்களுக்குத்தெரிவிப்பதிலதிதீவிரங்காட்டித் தேசபாஷைகளைச்செழிக்கச்செய்தவர்களென்பது இந்திய இலக்கியசரித்திர ஆராய்ச்சியில் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலாகும். ஆகவே திராவிடதேசமடைந்தஜைனர்கள் தமிழிலும் நூல்கள்யாக்கப்புகுந்தனர்.

(தமிழில் ஜைனநூல்கள்.) மேற்கூறியபடி ஜைனர்கள் தமிழில் இயற்றினநூல்கள்பல. அவைகளிற் பல வெவ்வேறுகாரணங்களாலிருந்தவிடந்தெரியாமற்போக, எஞ்சினவற்றுள் இப்பொழுது அச்சேறியுமேறாமலும் விளங்காநிற்பன கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவைகள்:— நாலடியார், திருக்குறள் (?) பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், ஏலாதி, திணைமாலைநூற்றைம்பது, சிந்தாமணி, நரிவிருத்தம், சூளாமணி, யசோதரகாவியம், உதயணன்கதை, நாககுமாரகாவியம், மேருமந்தரபுராணம், திவாகரம், பிங்கலந்தை, அகப்பொருளிலக்கணம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, நீலகேசித்திரட்டு, நன்னூல், நேமிநாதம், வச்சணந்திமாலை, சூடாமணிநிகண்டு, ஸ்ரீபுராணம், கத்தியசிந்தாமணி முதலியன.

(நூல்களின்வகை.) ஜைனநூல்கள் பத்தியத்திலும் கத்தியத்திலுமுள்ளன. ஆனால் பெரும்பாலும் முன்வகையிலேயே இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீபுராணம், கத்தியச்சிந்தாமணிபோன்ற ஒருசிலவே கத்தியநடையினையநுசரித்தன. இன்னுமவைகளை இலக்கணஇலக்கியவகையாகப்பிரித்து முறையேவைத்தலும் ஒரு முறைமையாகும். அது இழுக்கின்பாற்படவும்படாது. ஒருசில பலபொருள்குறிக்குஞ்சொற்றொகுதியையுடைய நிகண்டுகளாம். மற்றுஞ்சில சிந்தாமணி, சூளாமணிபோன்றகாவியங்களின்பாற்படும். இன்னுஞ்சில சமயச்சார்பை

புடையனவாய் ஜைனர்களின்கொள்கைகளை வெளியிடும். வேறுசில, நாலடியார்போன்ற சர்வசமயசமரசமானபொதுநூல்களாகிய நீதிநூல்களாகும். ஓரிரண்டுபுராணங்களாகவுமிருக்கின்றன.

(நூல்கூறியபொருள்.) இனித் தொகுத்தும்வகுத்துங்காட்டிய மேற்சொன்னநூல்களை ஒன்றன்பின்னொன்றாய்க் காலவகையினாலும் கவிச்சிறப்புவகையினாலுமாராயப்புகுவாம். இவைகளெல்லாம் "ஜைனர்யாவர்" என்றதலைப்பின்கீழ், மேலேஎழுதிப்போந்தகொள்கைகளையும் கடவுள்வழிபாட்டையும்,வாய்மை சீலங்களையும் ஆசாரவனுஷ்டானங்களையுமே செவ்வியநடையின் இசைச்செவ்விபொருந்தியனவாய், பலவணிகளின்மேலனவாய், படித்தோர் கேட்டோர் காமுறும் வண்ணம் பற்பலகதைகளின் மூலமாய் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

(நூல்களின்காலம்.) முன்னர் முச்சங்கங்கள் இருந்தனவெனவும் அவைகள் முறையே 4440, 3700, 1850வருடங்கள் உயிர்த்திருந்தனவெனவும் உரைக்கப்பட்டது. அவைகளில் முதலிருசங்கங்களைப் பற்றி யாதொன்றுந்தெரிந்திலது. மூன்றாஞ்சங்கத்தைப்பற்றிப் பற்பலர் ஆராய்ந்திருக்கின்றனர். இச்சங்ககாலத்தை ஒருவாறுவரையறுத்தல் பொதுவாக ஜைனநூல்களின்காலத்தைமதிப்பதற்கு ஒரு கருவியாயிருக்குமாதலின் அதைப்பற்றிச் சிறிதுஆராய்வாம்.

(கடைச்சங்கம் இன்ஸ்துரைஅபிப்பிராயம்.) 1902-ம் வருஷத்து ஏப்பிரல்மாதத்து "ஏஷியாடிக், குவாடர்லி, ரிவியு"வில் "மாணிக்கவாசகர்காலம்" என்றதலைப்பின்கீழ் மிஸ்டர் எல். வி. இன்ஸ்துரை "சங்கமிருந்ததுவாஸ்தவமானால் இராமாயணம்பாடிய கம்பர்காலத்திலோ அல்லது சற்றுமுந்தியகாலத்திலோ ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். இது, கி. மு. 1100ம் வருஷத்தை ஒட்டிய"தென்று சிலகாரணங்களைக் காட்டிச்சித்தாந்தப்படுத்தியிருக்கின்றார். இம்மாதிரியாகவே பர்னல், ரோஸ்ட்முதலியவித்வான்களும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

(மேலபிப்பிராயமறுத்தல்.) "இது முற்றுந்தவறு"என்று ஸ்ரீமான். S. கிருஷ்ணசாமிஐயங்காரவர்கள், தேசசரித்திரம், இலக்கியசரித்திரம், சிலாசாசனமுதலான துணைக்கருவிகளுடன் தமது "புராதனவிந்தியா"வில் 50, 60 பக்கங்களில் விரிவாயெடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர்.

சேரன்செங்குட்டுவனுக்கு இளையராகிய இளங்கோவடிகளருளிய சிலப்பதிகாரமும், அவருடன்கூடவிருந்த சீத்தலைச்சாத்தனாரெழுதிய மணிமேகலையும், இவ்விரண்டாசிரியர்களும் எடுத்தாண்ட திருவள்ளுவரெழுதினதிருக்குறளும்,சங்கப்புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், தொண்டைமானிளந்திரையனைப்பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படையும், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைப்பாடிய பட்டினப்பாலையும் சங்கம் மருவியகாலத்தனவென்பது தமிழறிஞர்எல்லாரும் ஒப்பமுடிந்ததுணிபு. சிலப்பதிகாரஞ்செய்யப்பட்டகாலத்திற் கரிகாற்சோழன் புகார்நகரில் அரசாண்டானென்றும், மதுரையிற் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுண்டானென்றும், இலங்காபுரியில் கயவாகுஅரசனிருந்தனனென்றும் தெரியவருகிறது. இன்னும் சேரன்செங்குட்டுவன் அரண்மனையிற் கனகவிசயரென்ற வடதேசத்து ஆரியமன்னர்களுமிருந்தனர்.

(கயவாகு.) இவர்களிற் கயவாகுவென்பான் இலங்கைமன்னன். பழம்பகைமைகொண்டு சோழன்தேசத்தின்மேற் படையெடுத்தனனும். பழம்பகைமையாவது சோழன் இலங்கைமேற்படையெடுத்து அதைத்தன்வயமாக்கியகாரணத்தாலேற்பட்டது. இனி இது பாண்டியர்கள் பிரபலமான வல்லரசாயிருந்தகாலம்வரை முடியாதகாரியமென்று இன்ஸ்துரை அபிப்பிராயப்படுகிறார். யாராவது வலியபகைவர் பக்கத்திலிருந்தால், வேறுநாடுசென்று யுத்தம்செய்வார்களா? பாண்டியனைத்தன்கீழாக்கியகாலத்தின்பின்னரே சோழனிலங்கைக்குச்சென்றிருத்தல்கூடும். அப்படிப்பாண்டியரைக்கீழ்ப்படுத்தியகாலம் கி. பி. 1070ல் பட்டத்துக்குவந்த முதலாவதுகுலோத்துங்கசோழன் காலமே. ஆதலின் இதற்குப்பிறகே இலங்கை சோழராற்கவரப்பட்டது. இதுநிமித்தமாகவே பின்னொரு கயவாகு பழிக்குப்பழியாகச் சோழராஜதானிமேற்படையெடுத்திருக்கவேண்டும். இவையெல்லாம் மிஸ்டர் இன்ஸ்துரையின்கூற்று. இது எளிதிலொடிபடக்கூடிய கொள்கையே. ஏனெனில் குலோத்துங்கசோழன்காலத்திற்குமுந்திய ராஜேந்திரசோழன் (கி. பி. 1001—1042) கடற்சண்டைசெய்து கடாரம்முதலிய இடங்களைச்சேர்த்துக்கொண்ட விவரம் பழைய சாசனங்களால் வெளியாகிறது. அவன் தந்தை ராஜராஜசோழன் காண்டலூர்என்னுமிடத்தில் சேரர்களைக் கடற்படைகொண்டுதோற்கடித்தான். இவன்காலம் கி. பி. 984—1016. இன்னும் இக்காலங்களில்

சோழர்கள் தொலையிலுள்ள துங்கபத்திராநதிக்கரையிலுள்ள கலிங்க நாட்டிலும் சேரநாட்டிலும் போர்புரிந்துள்ளார். ஆகையால் லங்காபுரி அரசபாரம்பரைப்பழஞ்சரித்திரத்தைஉரைத்திடும் மஹாவம்சத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி கி. மு. முதல்நூற்றுண்டின்பக்கம் இலங்கை வேற்றரசர்வசமிருந்ததென்பது ஓராற்றுனும் இழுக்காது. மகாவம் சம் கி. பி. 5 - வதுநூற்றுண்டிற்றுனிருந்ததுஎன்றுல், மேல்விஷயம் கி. பி. முதல்நூற்றுண்டாயிருக்கலாம். இன்னும் அம்மகாவம்சத்தில் கயவாகுஎன்ற பெயருடைய இருவரிருந்தனரென்றும் அவரில் முதல் வர் கி. மு. 133ல் இருந்தாரென்றும் இரண்டாமவர் கி. பி. 1142ல் இருந்தாரென்றும் தெரிகின்றது. ஆகவேமுதற்கயவாகுவே சோழனை எதிர்த்தவனுவன். கி. பி. 1142-ல் இரண்டாம்ராஜராஜசோழனரசாண்டனன். வெளிவந்தசாசனங்களிலிருந்து அவன்காலத்திலாவது அல்லது அவனுக்குப்பின்னுவது எவரும் இலங்கையிலிருந்து படையெடுத்துவந்ததாகத் தெரிந்திலது. மூன்றுங்குலோத்துங்கன் மதுரையையும் இலங்கையையும் தன்னடிப்படுத்தினனும். ஆனுலவன்காலம் கி. பி. 1178—1216.

(சோழன்கரிகாலன்.) இனிக்கரிகாற்சோழனென்று நால்வரிருந்தனர். சிலப்பதிகாரத்திற்சொல்லிய கரிகாற்சோழன் முதலாமவனுய்த் தானிருக்கவேண்டுமென்பது நியாயமல்லவென்று இன்ஸ்துரை சொல்லுகிறுர். உண்மை முதலாமவனே இடையாமவனே கடையாமவனே என்பது தக்கபிரமாணங்களாலேயே நிச்சயிக்கப்படல்வேண்டும். சிலப்பதிகாரம், பட்டினப்பாலை, பொருநராற்றுப்படை இவைகளிற்சொல்லியகரிகாலன்ஒருவன். மற்றொருவன் கி. பி. 984–1016ல் ஆண்ட இரண்டாமாதித்ய கரிகாலன். மூன்றுமவன் ராஜேந்திரமன்னரின் இளையவனுன உறையூர்ச்சிற்றரசன். நான்காமவன் குலோத்துங்க சோழன் முதலாமவன். சங்ககாலத்திருந்த சேரன்செங்குட்டுவன் காலத்திருந்த கரிகாலன் இந்நால்வரில் ஒருவனுயிருத்தல்வேண்டும். இன்ஸ்துரை நான்காவதுசொல்லப்பட்டவனே சங்ககாலத்திய கரிகாற்சோழனென்பார். வைணவசமயாசாரியரான ஸ்ரீ ராமானுஜர் ஒருகரிகாற்சோழனுற்றுரத்தப்பட்டு மகிஷாபுரஞ்சென்று ஜைன அரசனுகிய பித்திதேவனைத்தன்மதத்தினனுக்கி விஷ்ணுவர்த்தனனெனப்பேரிட்டுப் பின்னும் சிறிதுகாலத்திற்குப்பின்பு மேலைக்கோட்டை என்னும்திருப்

பதியில் ஒரு கோவில்கட்டிவைத்தனர். இவ்வைணவர்கொண்டாடும் குருபரம்பரையில் சகாப்தம் 1021-ம் வருஷத்தில் இக்கோவில்கட்டப் பட்டது என்று வரைந்திருக்கிறது. (அதாவது கி. பி. 1099ல்) இன் னும் அதேநூலில் தொண்டைமான்மன்னனைக்குறிக்கின்றது. இவன் சயங்கொண்டான்கலிங்கத்துப்பரணியிற்கூறப்பட்டுள்ள கருணாகரத் தொண்டைமானென்பர். ஆகவே உறந்தைநகரிலிருந்த ராஜேந்திரனே அல்லது முதலாவதுகுலோத்துங்கசோழனே ஒருவன் இராமானுஜ ரைக்கடிந்தகரிகாற்சோழனவன். ஆகவேஇக்கரிகாற்சோழனும், கருணா கரத்தொண்டைமானும் இராமானுஜர்காலத்தவராவர். இவர்கள் இன்ஸ்துரை எழுதியபடி உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பாணாற் றுப்படை, பட்டினப்பாலைத்தலைவர்களுடையகாலத்தவரென்பது சால வுமிழுக்காகும். பெரும்பாணாற்றுப்படைத்தொண்டைமான்வேறே. அவன் நாகவரசியைமணந்த சோழன்கோக்கிள்ளியின்மகனவன். இப் படியிருக்க இவரிருவரையும் ஒருகாலத்தவரென்பது முடியாதகாரியம். சங்கப்பாட்டுகளிற்சொல்லப்பட்ட கரிகாலன்றலைநகர் புகாரென்ற காவிரிப்பூம்பட்டினமாகும். வெளிவந்த சாசனபத்திரங்களிலும் கல் வெட்டுக்களிலும் புகாரைப்பற்றியசொல்லேயில்லை.

(பாண்டியனெடுஞ்செழியன்.) சிலப்பதிகாரக்கதைநிகழுங்காலை யிருந்தபாண்டிமன்னவன் நெடுஞ்செழியனும் கொற்கைநகர் இளஞ் செழியனுமாவர். ஆனால் கி. பி. 1100—1200ல் இருந்தமன்னவர்கள் பட்டப்பெயர் குலசேகரர் அல்லது சுந்தரரென்பதே. 1175-ம் வரு ஷத்துக்குமுன்னிருந்தபாண்டியர் அடிக்கடி இடைவிடாது சோழர் களாற்றுக்கப்பட்டுத் துன்பஞ்செய்யப்பட்டனர். ஆதலின் அவருக் குச் சங்கம் நிகழ்த்துவதில் அப்பொழுதுமனமுஞ்சென்றிராது, சாவ காசமுமிருந்திராது. இக்காலத்தினிறுதியிலேதான் குலோத்துங்க சோழனால் முற்றும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பாண்டிநாட்டில்விளங் கியசங்கம் இக்காலத்தது அன்று. இன்ஸ்துரைகூற்றும் வலியற்ற தாயிற்று.

(தொடரும்.)

கே. ஜி. வீரராகவையர்.

ஸ்ரீ:

அரியவினுக்கட்கு உரியவிடை.

ஸ்ரீ. உ. வே. செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபரவர்கட்கு:—

ஐயா! தாங்கள் என்து "ஒருவிஞ்ஞாபன"த்தை முன் இரண்டாம் சஞ்சிகையிலேயே வெளியிட்டருளிய பேரன்பிற்கு மிகவும்நன்றி பாராட்டுகிறேன். அதனுடன்கூடப் பிரதிவிஞ்ஞாபனம் ஒன்று சேர்த்திருப்பதைநோக்கிப் பெரிதும் ஆனந்தமுற்றேன். தாங்கள் அதன்கண் எழுப்பியுள்ள அரியவினக்கள் இருபத்தொன்றற்குத் தெரிந்தவளவில் விடையிறுக்குமுன் சில தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இத்தமிழ்ச்சங்கம் தமிழபிமானிகளாயுள்ள பன்னூறுபெரியார்களுக்கும் பொதுவானதொரு பெருநிதியாகுமென்பதையும், அந்நிதி அவ்வபிமானிகளது அறிவுமுதிர்ச்சிக்கு ஒத்தவாறு விநியோகிக்கப் படவேண்டுமென்பதையும் சிறிது ஞாபகம்வைத்திருந்தால், பத்திராசிரியராக உத்தியோகம்செய்யும் தாங்கள்:

"எனக்குச்...சங்கநூல்களிலும்...சிறிதும்பயிற்சியில்லையென்பது ...பலர்க்குத்தெரியும், பிறர்க்குந்தெரியும்படி நானேதெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்; அதற்காகத்தாங்கள் வீணசிரமத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமே" என்று கூறிப்போயிருக்கமாட்டீர்கள். வென்றிப்பொருட்டால் மெய்கொள்ளாது தாங்கள் எது எழுதினும் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைபடிப்பவர்கள் வாய்பேசாது தலைதாழ்த்திருக்க வேண்டுவதுதானே?

சங்கநூல்களில் தங்களுக்குப்பரிசயமில்லாக்குற்றம்தங்களுடையதாக ஆகமாட்டாதென்றும், தங்களுக்குப்பரிசயம்செய்துவைக்கும் பெரும்பாரம் என்தலைமேல் இறங்கிவிட்டதென்றும் சமத்காரமாகக் கூறிவிட்டீர்கள். அப்பாரந்தாங்கும் உரிமை எனக்குமாத்திரமின்றி இத்தமிழ்நாட்டிலுள்ளபலர்க்கும் உண்டென்பதையும், அவர்களும் சிறிதுசிறிது வகிப்பார்களென்பதையும் ஈண்டுத்தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபராகத்தாங்கள் இருந்துவருவதும், தாங்கள் எழுதிவரும் சங்கநூல்கள்விஷயங்கள் மயக்கக்கொள்கைகளாயிருப்பதும் பிரத்தியக்ஷமாதலால், "கசடறவல்லது" ஏதோஉண்டென்று அருத்தாபத்தி நியாயத்தாற்கொண்டேன்.

தாங்கள் உண்மையையே அறியும் அவாவுடையவர்களாகவும், உண்மையையே எழுதிவரவேண்டுமென்னும் ஸங்கற்பமுடையவர்களாகவுமிருத்தலால், "உண்மையாகவே கசடறவல்லதொன்று"ம் தங்களிடமில்லையென்று தாங்கள்கூறியமொழியை நான் உண்மையென்றே கொண்டு "மற்றுயான் எதனைமேற்கொண்டொழுகுவேன்?" என்னுந் தங்கள்கேள்விக்கு விடையை இப்போதேஅறிந்துகூறச்சக்தியில்லாமையால், கொஞ்சம் தாழ்த்துவிடைகூறும்படி அனுமதியளிக்கவேண்டுகிறேன். ஆயினும் "சங்கமிருந்ததமிழையெலாம்உண்டுதிகழ் சிங்க"ங்களிரண்டிருந்தசெழுந்தவிசில் கழாக்காலைத் தாங்கள்வைத்துவிட்டீர்களென்று வியசனிக்கிறேன்.

பலபல விஷயங்கள் தங்களுக்கு எழுதவேண்டுமென்று ஆவல் மிகினும், அதனைஒருவாறு அடக்கிக்கொண்டு, செந்தமிழ்க்கலாசாலையிற் பல்லாண்டுகளாய் உபாத்தியாயராகவிருந்து பரீக்ஷினுக்கள் பொறுக்கிப்பழகிய தங்களது அம்மூவேழிருபத்தொருகேள்விப்படைகட்கும் புறப்பாட்டுரையாளர், உச்சிமேற்புலவர்கொள்நச்சினார்க்கினியர், இலக்கணவிளக்கமுடையார் என்ற இவர்களது அடிதாங்கும் வன்மையால் உடைந்தோடாமல் விடைகூறுகின்றேன்.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் "செய்புண்மருங்கினும்வழக்கியன்மருங்கினும்..." என்னும் 463-ஆம் சூத்திரஉரையில் "இவன்யாரென்குவை யாயி னிவனே என்னும் புறப்பாட்டினுட் சேரனை முன்னிலையாக்கி மூடமோசியார் கூறுகின்றகாலத்து இவனேன்பது முன்னிலைப்படர்க்கையாய்நின்றது." என்று கூறிப்போனார். இலக்கணவிளக்கமுடையாரும் "சொற்றொறு" என்னும் 372 - ஆம் சூத்திர உரையில் அவ்வாறே கூறினர். இவ்வாக்கியம் தங்கள்வினாக்களுள் 1, 2, 11, 13, 16 களுக்குத் தக்கவிடையை அழகாக அளித்தன காண்மின்.

புறப்பாட்டுரைகாரர் தமது விசேடவுரையினால் தங்களது 3, 4, 5, 6, 7, 8-ஆம் கேள்விகட்கு விடையை முன்னதாகவே வரைந்து விட்டார்.

வினா 9-ம் 10-ம் பிரமிருதவாதத்திற்கு வேண்டப்படாதனவாதலால், ஈண்டு ஆராய்ச்சிக்குரியவல்ல. ஆயினும் இவ்வினாவில் ஒரு சந்தேகத்தைவிளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். "மயிற்பீலியை நெற்போர்போலத்தொகுத்துவைத்துவிற்கும்வழக்கம் யார்நாட்டுள்ளது?" என்று வினாவினீர்கள். அப்புறப்பாட்டினுள் நெற்போரைக் குறிப்பிடும்வாசகம் எங்குளது ? பீலிவிற்கும்செய்தி யாண்டுக்குறித்துளது? நெற்கூட்டோடு மயிற்பீலியை உடன்சேரத்திரட்டுஞ்செய்தியன்றி வேறு எனக்கு அவ்வடிகளிற்புலப்படவில்லையே !

வினா 6, வினாவழு. ஏனெனில், கொடுக்குமுதாரனும் பெறநிற்கும் தீனனுமின்றி மூன்றுமவனொருவனே ஈற்றடிநான்கினும் விசேடிக்கப்பட்டவன். இவ்வழுவினாவைத் தாங்கள்அறியாமற்கேட்டிருந்தால் தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழுலகமும் பெரிதும்வியசனிக்கும். வஞ்சிக்கக்கேட்டிருந்தால் ஆ! ஆ! என்று மிகுதியும் அஞ்சும்.

14, 15, 16, 20, 21-ம் கேள்விகளுக்கு விளக்கமானவிடையை எனது "கதைக்கொத்"தின் ஐந்தாம் மலரில் 14-ஆம் கதையிற்காணலாம். (அப்புத்தகம் சென்னை, சின்னத்தம்பித்தெரு, 35 - ஆம் நிர். வீட்டில் வி. குமாரஸாமிநாயுடு & ஸன்ஸ் அவர்களிடம் விலை அணா 6-க்குக்கிடைக்கும்.)

வினா 17ல் தாங்கள் எனக்குப்பெருந்தலைகாட்டி என்கருத்துக்கு ஒருபுடை ஒத்துவந்தவிஷயத்தில் மிக்க நன்றிபாராட்டுகின்றேன். அதன்கண் பிறபகுதியாயுள்ளவினாவும் 18, 19 - ஆம் வினாக்களும் மிகையாம். ஏனெனில் மேலிற்கூறிய விடைகளினின்றும் இவ்வினாக்களுக்கு விடைகள் பெறப்பட்டன.

இவ்விடைகளைப்பெறவே, 12 - ஆம்கேள்விக்குச்சமாதானமும் தாங்களே அறிவீர்கள்.

ஏதோ முன்னோர்சென்றவழியைப்பற்றித் தங்களது அரியவினைப் பெருங்கடலைக்கடந்ததாகக்கருதுகிறேன். ஆயினும் தாங்கள் இனி அம்மூன்று ஆசிரியர்களது கருத்துக்குமாறாகவும், சரித்திரஉண்மைக்கு விரோதமாகவும் "விழுநீர்வேலிநாடுகிழவோனே" என்னுந்தொடர் சேரனையேசுட்டும் என்று சாதித்து அப்புறப்பாட்டிற்குச் சுவைமிக்க அபிநவவியாக்கியானம் பிரஸாதித்தருள்வீர்களானால், தங்கள் திருவடிகளையே என்றும்நினைந்த பேரன்புடையனாய், அவ்வுரையாளர்களைக் கனவிலும்கருதேன். நான் ஒருவனாகவே இருந்து ஆனந்திப்பதினும் இத்தமிழுலகம் முழுவதும்கண்டு ஆனந்திக்குமாறு செந்தமிழின் அடுத்தபகுதியிலேயே தங்களது அவ்வியாக்கியான அமிழ்தத்தைப் பொழியுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அஃதோடன்றி அவ்விருபத்தொருவினாக்கட்கும் தாங்கள்கருதியவாறே ஒரு விடைச்சுருக்கமும் கூறுமாறு பல்காலும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

கம்பர்விலாஸம்.
மயிலாப்பூர்
18—2—18.

தாஸன்

வெ. இராஜகோபாலன்.

காரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கம் தஞ்சை.

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆறுவதாண்டுத்திருவிழா இவ்வாண்டு ஆனிமீ 10உ (23—6—17) சென்னைப்பச்சையப்பர்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பேராசிரியர் திருமகன் தி. செல்வகேசவராயமுதலியார் M. A., அவர்கள் தலைமையில் மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியது. தமிழன்பர்கள் உள்ளூரிலிருந்தும் வெளியிற் பற்பலவிடங்களிலிருந்தும் நூற்றுக்கணக்காகக்கூடியிருந்தனர். கடவுள்வாழ்த்தும் தமிழ்த்தெய்வ வணக்கமும் ஆயபின்பு சங்கத்தலைவர் ஸ்ரீமான், த. வே. உமாமகேசுவரம்பிள்ளை B. A., B. L., அவர்களால் வரவேற்கப்பட்ட அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் தம் முகவுரைப்பிரசங்கத்தைச்செய்தார்கள். அதன் சுருக்கம் வருமாறு.—

செந்தமிழ்ச்செல்வர்காள் !

தாய்மொழிப்பயிற்சிகுன்றிப் பிறமொழிப்பயிற்சியாற் கிளர்ந்ததே கிளக்குங்கிள்ளையெனக் கல்விபயிலுமிளைஞர்களின் மன உழைப்பால் உடலிளைத்து ஊக்கங்குன்றுவதைப்பற்றிப் பம்பாய்ச்சட்டசபை கனம் அப்துல்ரஹிம் அவர்கள் பேசி மேல்வகுப்புகளிலேயே ஆங்கிலப்பயிற்சி அதிகமாகக்கற்கவேண்டுமெனத்தெரிவித்தது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. தகுந்த கல்விப்பயிற்சியில்லாது தமிழை இகழ்வாரது அறிவின்மையை என்னென்று கூறுவது. நம் அருமைத்தமிழின் பண்டைய நூல்களெல்லாங்கடல்கொள்ள அவற்றின்பொருளை ஆய்ந்து நூல் தொகுத்துச் சங்கம் நிறுவியோர் அகத்தியர்முதலினோர். அவர்நூலும் அழிவனவாகத் தற்காலம் நமக்கு முன்னையநூலின் சாரமாயுள்ளது தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரமே. அதுதானும் அகம்புறமென முறையே தலைவன் தலைவியிடத்தே நிகழ்பவையையும் அது அல்லாத மற்றவையையும் விளக்குவனவாம். நாம் நம்மவர் பண்டையமாண்பு இத்துணைத்தென்பது அறியாதிருத்தல் வியப்பே. தற்காலம் மேனாட்டுக்கல்விப்பெரியோர் புதிதாகக்கண்டுபிடிக்கும் கல்விஇலக்கணமெல்லாம் நம்மவர் முன்னரே ஆராய்ந்தவரே. கல்வியின்பத்தைப் பேரின்பத்திலும் பெரிதெனக்கூறுவர் தமிழ்ப்புலவர். செகப்பிரியர் (Shakespeare) முதலியோர் நூல்களகப்படுவதும் அதன் பாடபேதங்களும் ஆங்கிலமுணர்ந்தாரியாவருமுணர்ந்ததே. பொருள்பொதிந்த நூல்கள் என்றுமழியாது என்னும் தத்துவத்தை நம்மூதாட்டி "என்றுங்கிழியாதென்பாட்டு" என விளக்கியதும் அதற்கிலக்கியமாய் நம்தேவாரம் நாலாயிரம், தொல்காப்பியம், திருக்குறள் எத்துணையோகாலத்திற்கு முன்னையதாகவிருப்பினும் மணங்குன்றாதுநின்றுலவுவதே தக்கசான்றும். ஔவையார் அதிகமானிறந்தகாலைகூறியதும் அவனால் தொண்டைமானிடம் தூதுசென்றகாலை அவன் இம்மூதாட்டி அஞ்சக்காட்டிய ஆயுதச்சாலையைக்கண்ணுற்றகாலை அவனைப்புகழ்வாள்போன்று "உனது ஆயுதங்களெல்லாம் அழகாயும் பளபளவென்றும் இருக்கின்றன. எம்மரசன் ஆயுதங்களோ ஒடிந்தும் மழுங்கியும் கருமானது கொல்லுலைக்கூடத்திற்கிடக்கின்றன." என இகழ்ந்தமையின் கல்வித்திறமை எளிதோ. மற்றொருபுலவர் ஒருவீரனைப்பார்த்து இகழ்வார் போன்று " நீ காணுதற்கின்னாய் கேட்டற்கினியாய் நின்பகைவரோ

இதற்கு மறுதலையர்" எனக்கூறிப்புகழ்ந்ததின் றிறமென்னே! கோப் பெருஞ்சோழனது நடகற்கண்டு உறையூர்கண்ட பொத்தியார்பாடிய "பாடுநர்க்கீத்தபல்புகழன்னே" என்னும் தொடக்கத்த கையறுநிலைச் செய்யுளின் செவ்வியை என்னென்று கூறுவேன். பண்டைய தமிழ் வள்ளலாரது கொடைமடம் மகிழ்தற்பாற்றே. ஆங்கிலங்கற்றோர் சுய நலம்பாராட்டக்கூடாதெனக்கூறும்நன்னெறியை இரண்டாயிரமாண்டு களுக்குமுன்னரே நம்மருமைத்தமிழ்நூலாம் மணிமேகலை "தனக்கென வாழான்பிறர்க்குரியாளன்" எனக்கூறுவது வியக்கற்பாற்றே. பத்திச் சுவைநனிசொட்டக்கவிபாடிய சேக்கிழாரது நூலும், ஆங்கிலகதாமஞ் சரிகளும் சீர்தூக்கின் மோக்ஷசாதனமானது எது? நமது செய்யுள் நூல்கள் எவ்வாற்றானும் தாழ்ந்தனவல்ல. எம்மொழியினும் உரைநூல் கள் பிற்காலத்தனவேயாம். தற்காலம் வசனநூல்கள் ஆங்கிலப்பள்ளி களின்மூலமாக வருவனவாயின. ஆங்கிலேயர் பலமொழிகளிலிருந் தும் மொழிபெயர்த்துத் தம்மொழியைப்பெருக்கியவாறே நாமும் செய்தல் கடமையே. வசனநூல்கள் எளியநடையில் எழுதல்வேண்டும். (கை தட்டல்.)

அக்கிராசனர் முகவுரைப்பிரசங்கம் முடிந்தபின்னர் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் யாவராலும் ஒருமித்துச்செய்யப்பட்டன.

(1) தஞ்சாவூர் கருந்தட்டாங்குடி கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆறுவதாண்டு திருவிழாத்திருநாளிற் கூடிய உன்னதப்பழங்குடிவழி வந்த தமிழரெல்லாம் சன்மானியர் முதலிய எதிரிகள் அருள் சிறிது மில்லாது சுயநலமேகருதிக் கொடியயுத்தந்தொடங்கிக் கருணைத்திறத் தின்மேம்பட்ட மகா மாக்ஷிமைதங்கிய ஜார்ஜமன்னர்மன்னவர்முத லிய நேசகக்ட்சியாருடன் செய்துவரும்போரில், நேசகக்ட்சியார் அதிசீக்கிரத்தில் சிறந்தவெற்றிபெற்று உலகம் சுகம்பெறவேண்டு மென்று, பரமகருணையாளனாகிய எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருட் பெருக்கைச்சிந்தித்து அவர்தம்திருவடிக்கமலங்களைவந்தித்து வாழ்த்தி வணங்குவோமாக. இது அக்கிராசனர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப் பட்டது.

(2) பழமைபெருமைகளிற்சிறந்த நம் தமிழ்மொழி வழங்கும் தமிழகத்தில் இத்தஞ்சைமன்னரால் அறத்திற்கென்று அளிக்கப்பட்

டிருக்கும் பொருளின்பயனைக் கல்விநெறியால் தமிழர்கள்அடையுமாறு இளைஞர்களின் கல்விப்பயிற்சிக்கு வேண்டியாங்குதவவும், திருவையாறு வடமொழிக்கலாசாலையில் தமிழையும் முதன்மைப்பாடமாக வைத்து நடத்தவும், தஞ்சாவூர்ஜில்லா கலெக்டரவர்களையும் ஜில்லா சபையார் அவர்களையும் விண்ணப்பம்செய்துகொள்ளுகிறதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. (இது ஸ்ரீமான், த. வே. உமாமகேசுவரம்பிள்ளை B. A., B. L., அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு ஸ்ரீமான், த. பீ. சோமநாதராவ் அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டது.)

(3) தமிழ்நாட்டு மடாதிபதிகள் தங்கள் கடமையாகிய தமிழ் வளர்ச்சியிலிருந்த எண்ணங்கொண்டனராகி, தமிழ்ச்சங்கங்களுக்குப் பொருள்முதலியஉதவிகளைப்புரிந்து தமிழைவளர்த்துவருமாறு அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(இது ஸ்ரீமான், வா. கோபாலசாமிரெகுநாதராஜாளியார் F. T. S. O. S. E. அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு ஸ்ரீமான், ஐ. குமரசாமிப் பிள்ளை B. A. அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டது.)

(4) தமிழ்ப்பெரும்புலவர்களின் திருநாட்களை அவர்கள் பெருமையை நினைவுகூர்ந்து பாராட்டிப்பயன்பெறுதற்பொருட்டு தமிழ்ச் சங்கங்கள் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடிவரவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(இது ஸ்ரீமான், M. S. கல்யாணசுந்தரமய்யர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு ஸ்ரீமான், வேங்கடராம அய்யங்காரவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டது.)

அதன்பிறகு ஸ்ரீலஸ்ரீ. சுவாமி சகசானந்தர் அவர்கள் கல்வியும் அதன்பயனும் என்னும் தலைப்பின்கீழ் எவ்வகைநூல்களைக்கற்றல் வேண்டும்? கற்றற்கும் கற்பித்தற்கும் உரியார் யார்? அதன் பயன் யாது என விவகரித்து மனோசாந்திக்கு ஏதுவானநூல்களையே கற்றல்வேண்டும். எக்குலத்தாராயினும் பெரிதுங்கற்றாரே கற்பித்தற்குரியார். அக்கல்விதானும் இளமையிலேதொடங்கிச் சாந்துணையும் கற்றலே சாலநன்று எனவும், சென்றவிடத்தாற் செலவிடாதொரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பதே அறிவு எனவும், கற்றார்சென்றவிடமெல்லாம்

சிறப்புறுவர் என்றும் பாண்டியன்மாட்டுக் களவாடச்சென்றகல்வி மான் சிறப்புற்றாரென்றும் கல்வியே மக்கட்குக்கண்ணென்றும் வடமொழிதென்மொழிமேற்கோளால் கல்விமணங்கமழ,பிரசங்கித்தார்கள்.

பின்னர் சலகண்டபுரம் ஸ்ரீமான், அ. வரதநஞ்சையபிள்ளையவர்கள் "தமிழ்மொழியின் முற்காலதற்காலநிலைமை" என்னும் தலைப்பின்கீழ், புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு முதலிய பண்டையநூல்களின் துணைகொண்டு நம்மொழியின் முற்கால உயர்வையும் கண்ணுதற்பெருங் கடவுளே எண்ணிலாத்தொண்டுபுரிந்தமையையும் அரசர்க்குத் தமிழ்ப் புலவர்கள் அருந்துணையாயிருந்தமையையும் மற்றும் பலவிஷயங்களையும் அருமையாய் ஆராய்ந்துரைத்துத் தற்காலநிலைமையையும் எடுத்துக்கூறிக் கேட்டார்மனங்கரையப் பிரசங்கித்தார்கள். அவர்களது அவையடக்கமே அன்னோர்சிறப்பை முன்னமே விளக்குவதாயிற்று.

மறுபடியும் அடுத்தநாள் சபைகூடிற்று. அப்போது ஸ்ரீமான், M. S. கல்யாணசுந்தரமய்யர் அவர்கள் "முற்கால இந்துப்பெண்களின் நிலைமை" என்னும் தலைப்பின்கீழ் முற்காலத்தில் பெண்கள் கல்வியிலும், அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலும், மனநிலையிலும் சிறந்திருந்தார்களென்றும், தற்காலத்திலும் மிக்க உன்னதநிலையிற் கருதப்பட்டார்களென்றும், இத்தமிழகம் நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார்களாற் பீடுபெற்று உயர்ந்திருந்ததென்றும் கோப்பற்று, வீரம் முதலியசெயல்களிலும் எத்தகைய நாகரிகநாட்டினரினும் மேலாகவே இருந்தனரென்றும் இன்னும் பல அரியவிஷயங்களையும் பல உதாரணங்களுடன் விளக்கினார்கள்.

பிறகு ஸ்ரீமான், வேங்கடராமையங்காரவர்கள் தமிழ்மொழிபரிபாலிக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி நன்கெடுத்துரைத்தார்கள்.

பின்னர் ஸ்ரீமான், K. சுப்பிரமண்யபிள்ளை M.A., M.L., அவர்கள் "தமிழ் ஓர் உயர்தனிச்செம்மொழியே" என்றவிஷயமாகத் தமிழ் ஓர் உயர்மொழி என்னில், தமிழ்மொழி முதல்தரமானமொழிகளுள் ஒன்றென்றும், தனிமொழிஎன்னில் பிறமொழிகலவாதேயுலவும் ஆற்றலுடையதென்றும், செம்மொழி என்னில் உயர்ந்தகருத்துள்ளநூல்களடங்கியமொழியென்றும் பொருள்படும்.கிளாசிகல் லாங்வேஜ்(Classical Language) என்னும் ஆங்கிலத்தொடரும் இத்தகைய

இலக்கணமுள்ளமொழியையே குறிக்கும். தமிழின் பழமையைப்பற்றி முன்னர் சென்னைக்கவர்னராகவிருந்த கிராண்டப் (Grant Duff) துரையவர்கள் "ஆரியர் நாகரிகத்தைத் தமிழர்நாகரிகத்தோடு ஒப் பிட்டுப்பார்த்தால் சற்று முன்வந்த ராய்ட்டர் (Rauter) தந்தியை ஒக்கும்" எனக்கூறியதே தக்கசான்றாம். "செந்திறத்ததமிழோசைவட சொல்லாகி" என்னும் திருவாய்மொழியையும் இங்குக்கருதவேண்டிய தே. திருமந்திரமும் "சதாசிவந்தத்துவம் முத்தமிழ்வேதம்" எனக் கூறும். இன்னும் தமிழ்மொழியை ஆராய்ந்துநோக்குவோமாயின் பற்பலஉண்மைகளும் வெளிப்படுகின்றன. இதன்உயர்வை கால்டுவெல் முதலிய ஆங்கிலகலைஞர்கள் புகழ்வது தாங்கள் யாவரும் உணர்ந்ததே. இன்னும் வெளிவராத பலநூல்களை வெளியிடுவதும், இதன் உயர்வுக் காக நம்மாலியன்ற உதவிபுரிவதும் தமிழ்மக்களாகிய நமக்கெல்லாம் இன்றியமையாக்கடனும். பரமனருள்கூடுக" என்ற பலசிறப்பட்ட தலைப்புகளின்படி விளக்கினார்கள்.

அதன்பின்னர் திருக்கோவலூர் ம. ரா. குமாரசாமிப்பிள்ளை யவர்கள் "தமிழ்த்தொண்டர்" என்றதொடரைப்பொருளாகக்கொண்டு "தமிழ்த்தொண்டர் என்பார் யாவர்? எனும்விஷயத்தை ஆராயப்புகு முன் தொண்டுசெய்தற்குரியார் யாவர் ? அதனைப்பெறுதற்குரியார் யாவர் ? என்ன ஆலோசித்தல் முதன்மையாகும். அவ்வாராயுங்கால் எங்கும் நிறைந்த இறைவன் தனக்குத்தக்காருமிக்காருமில்லாதவ னுகையால் தொண்டுசெய்யவேண்டிய அவசியமில்லையாம். கடையாய படைப்புகளும் பகுத்தறிவின்மையால் தொண்டுசெய்தற்குரியனவல்ல வாம். இடைப்படநின்ற நாமே தொண்டுசெய்தலவசியமாகும். அது தானும், அன்னை, பிதா, ஆசிரியன், அடியார், கடவுள் இவர்களிடத் துப்படிப்படிசெல்வதாகும். அறிவுமுற்றாதவரும், அன்னையிடத்தன்பு செலுத்துவர். பின்னர் அறிவு வளரவளர மறந்தேய்ந்து படிப்படி யாகப்பரமனிடத்துப் பற்றுச்செல்வதாகும்.

அன்னையின்செயல் பாதுகாப்பாதலால் தமிழ்மொழியும் நம்மைப் பாதுகாத்துவளர்த்தலால் தமிழ் அன்னையாகும். ஆங்கிலங்கற்றுத் தமிழை இகழும் அறிஞர்காள் ! நீவிர் மழலைச்சொற்பேசி நும்பெற் றோரை யாழினும் குழலினும் இனியதாய் மகிழ்வித்தது நும்

அன்னைத்தமிழே என்பதைமறந்தீரோ?தந்தைமகற்காற்றுநன்றிஅவை யத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்" ஆதலால் தமிழும் தன்னைக்கற்றோரை அவையத்து முந்தியிருப்பச்செய்தலால் தந்தையாகின்றது. நீதிநூல்களபலவும்பொருந்திக் கற்போரைநல்வழிப்படுத்தலால் தமிழ்ஆசிரியனு மாகும். கடவுள் இத்தன்மையன்; அவனையடையும்வழி இன்னது; எனக்காண்பித்தலால் அடியாராகும். சைவ வைணவ அடியார்களாக இன்றும்நின்றுலாவுவது அப்பெரியோர்களருளிய தேவாரமும் நாலாயிரமுமாகிய தமிழ்மொழிப்பாடல்களேயல்லவா? சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் "தோடுடையசெவியன்" என்று தன் தந்தைக்குக் கடவுளைச் சுட்டிக்காட்டியது தமிழேயாகும். சம்பந்தமூர்த்தி பிராமணவகுப் பைச்சேர்ந்தவர். அப்பிராமணரேயாகிய மாணிக்கவாசகப்பெருமான் திருவாசகத்தைப்படிப்பதின் பேரின்பத்தை இராமலிங்கசுவாமிகள் புகழ்வதையும் மாணிக்கவாசகர் தமிழின் உயர்வைக்கூறுவதையும் மோட்சமூலர் (Max Muller) முதலிய ஐரோப்பியபண்டிதரும் தமிழைப்புகழ்வதையும் கற்றுணர்ந்து கடவுளியல்புணர்ந்தோர் தமிழ் கடவுளேஎன்பதை மறுக்கார்.

"இனித் தமிழ்மொழிக்குத்தொண்டுசெய்தவர்யாவர்? என்று ஆராயுங்கால் முன்னர் நமது ஆராய்ச்சியில் தொண்டுசெய்யவேண்டிய அவசியமில்லாதவனென்றுகூறிய இறைவனும் ஒருவனென்னில் மற்றவர்தொண்டு கூறுமலேயமையும். எங்கும் நிறைந்த இறைவனும் பலபலதோற்றங்களில் தமிழுக்குத்தொண்டுசெய்திருக்கிறார். பாரிமகளிர் மணத்திற்காகஒளவையார்தமிழ்ப்பாடலுக்குவந்துகணேசப்பெருமான் ஓலையெழுதினர். கந்தப்பிரான் நக்கீரர்திருமுருகாற்றுப்படைக்குவந்து பூதத்தைவென்று சிறைமீட்டார். நாரணனே கணிகண்ணன் கச்சி நகர்விட்டுப்புறப்பட்டபோது தானும் புறப்பட்டு ஓரிரவு வேறோரிடத்திலும் தங்கியிருந்தார். அவ்விடத்திற்கு இன்றும் "ஓரிரவிருக்கை" எனப் பெயர்வழங்குகின்றது. சிவபெருமானே, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்காகக் கச்சூரில் பிச்சையெடுத்தார். திருப்புக்கொளியூர் என்னும் புண்ணியவிடத்தில் "பிள்ளைதரச்சொலுகாலனையே" என்று கட்டளையிட உடனே குழந்தையை உயிர்ப்பித்தார். நெற்கொண்டு சேர்த்தார். இன்னும் எத்தனையோவேலைகள் செய்தார். இவையெல்லாம் தமிழுக்கேயல்லவா? ஆகையாலதனையே வணங்குதும். என்னுசிரியர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ, சிவசண்முகமெய்ஞ்ஞானசிவாசாரியசுவாமிகளருளிய தமிழ்த் தோத்திரத்தை வாசிக்கின்றேன்.

படிப்போர்க்கினிமைதருஞ்செவ்விபரந்தமொழியெம்மொழிபோல
வெடிப்பில்மொழியெம்மொழியோநீர்விளம்புமென்றுகேட்கினெவர்
விடுப்பஇறைதான்முன்வருவர்விளங்குந்தெய்வத்தமிழேநின்
தொடுத்தசரணமிசைக்கொண்டுதொழுதேம்நினைத்தேம்வாழ்ந்தேமால்

ஓடிவிலன்மைவளர்ப்பதுவாய்ஓங்கும்பொருள்நிச்சயம்செய்யும்
மடிவில்வளஞ்சேர்ந்தழியாதுமாட்சியெய்தும்வனப்பினதாய்
அடியேம்பலர்க்கும்அருளமுதம்ஆர்த்தும்வளப்பம்நிறைந்துளதாய்
கெடலில்தமிழ்த்தெய்வத்தைநிதம்நினைந்துபணிந்துவாழ்ந்திடுவாம். 2.

இறையைநின்போல்தொண்டுசெய்யஇயற்றும்மொழிதானெம்மொ
ழியோ, தறையில்சாந்தம்முதலியனசார்ந்தார்நின்னையடைந்தாரே
மிறைகள் முழுதும் அகற்றியெணின்விளங்குந்தெய்வத்தமிழேநின்
குறைவில்வளஞ்சேர்மலரடியைக்குறிகினோர்க்கேகூடிடுமால். 3.

பரனைத்துதிக்கும்பான்மையினில்பதிந்தவடியர்மேலோனும்
வரமார்இறையைக்காட்டுவதால்வள்ளற்குருவுண்மேலோனும்
திரமார்இறைமையெய்தியதால்தெய்வக்குழுவுட்சிறந்தோனும்
புரைதீர்தெய்வத்தமிழேநீபுகலில்வேறுயாரேயோ. 4.

தானம்செய்யும்தலைமையரில்தமிழ்க்குத்தொண்டுசெய்வோரே
மானவுலகிற்பெரியரெனவானும்வணங்கவிருப்பரெனில்
தேனினினிமைமிகுந்ததமிழ்த்தெய்வசரணமடியேற்கு
கானமலர்மாலையெனக்கொண்டுகடிதிற்பணிந்துவாழ்ந்திடுவாம். 5.

"பண்டையவழக்கே ஒவ்வொருநாட்டிலும்வழங்கச்செய்வதால் நம் தமிழ்நாட்டிலும் தமிழ் உன்னதநிலையையடைவதற்கு நமதுசக்கரவர்த்தி மாட்சிமைதங்கிய ஐந்தாம்ஜார்ஜ்மன்னவர் முக்கியகாரணமாவாராகையால் அம்மன்னரும் ஒருவாறு தமிழ்த்தொண்டரே.

"கனவான்களே! இத்தகையதமிழைத் தற்காலம்இகழ்தல்தகுமா? அந்தோ! இதனைப்பேசுதற்குக் கூசுகின்றனரே. தமிழ்மொழி

யைச் சீர்ப்படுத்தத்தகுந்த முக்கியமானவர்கள் முற்படாமையும் தமிழரே அதனை இகழ்வதையும் நோக்கில் எனக்கு ஒன்றும்பேசமுடியவில்லையே! மனந்தளர்கின்றதே! ஒரெழுத்துச்சரிக்கவும் நாவெழவில்லையே! என்று யாவர்மனமுங்கரைந்துருகப்பேசினார்கள்.

இவருக்குப்பின் சிலப்பதிகாரவாராய்ச்சிவிஷயமாகப்பேசவேண்டியிருந்த ஸ்ரீமான் பண்டிதர் மு. கதிரேசச்செட்டியாரவர்கள் சபைக்கு வந்திருந்தும் எதிர்பாராது அவர்களுக்கு வயிற்றுநோயுண்டாகி யாவரும் ஏமாற அவர்களது அருமைப்பிரசங்கம் நிகழாமற்செய்தது. அவர்களுக்குப்பதிலாக ஸ்ரீமான், அ. வரதநஞ்சையபிள்ளையவர்கள் ஓர் கம்பராமாயணப்பிரசங்கஞ்செய்தார்கள். அதன்பின்னர் தலைவரவர்கள் தமிழின் அருமைபெருமைகளையும் அதனை ஆதரிக்கவேண்டிய அவசியத்தையும், ஆண்டுத்திருவிழாச்சிறப்பையும், மற்றும் பல அரியவிஷயங்களையும்பற்றிக் குறிப்புரைகூறிமுடிக்க சங்க ஆதரிப்பாளர் ஸ்ரீமான், வா. கோபாலசாமிரெகுநாதராசாளியார் அவர்கள் யாவருக்கும் வந்தனை கூறவும், சங்கத்தலைவரவர்கள் மாலையிட்டுபசரிக்கவும், ஸ்ரீமான் இராமசாமிவன்னியரவர்கள் அருமைத்தமிழ்த்தாய்க்கும் பெருமைச்சக்கரவர்த்தியாருக்கும் வாழ்த்தெடுக்கவும் மற்றப்பெரியாரெல்லாம் சங்கத்தைவாழ்த்தவும், சங்கீதமுழங்கவும் கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆறுவதாண்டுத்திருவிழா இனிதாகநிறைவேறிற்று.

ஆ. ச. ஆறுமுகப்பிள்ளை
உதவிக்காரியதரிசி,
கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
தஞ்சை.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

1. சந்தானரத்தினம்:-இது பிரும்மஸ்ரீ சதானந்தஸ்வாமிகளால் மலையாளபாஷையிலியற்றியதன்மொழிபெயர்ப்பாகக் காளையார்கோவில் ருக்வேதபாடசாலையுபாத்தியாயர் பிரும்மஸ்ரீ டி. கே. இராமபத்ரசர்மா அவர்களால் இனிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நல்லசந்ததியைப்பெறவிரும்பும் குடிவாழ்க்கையிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய கெர்ப்பப்பிரதிபந்தகங்களான ரோகாதிலக்ஷணங்களும், அவற்றிற்கு நிவர்த்தகங்களான ஔஷதசேவநாதிகளும், மந்த்ரயந்த்ரதந்த்ராதிசாந்திபரிகாரங்களும், யுக்தியுக்தமாகவும், சாஸ்திரப்பிரமாணமாகவும் நன்றுயெழுதப்பட்டுள்ளன. இதன்விலை அணா 14. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

2. 1 சோமசுந்தரமாலை, 2 (பெருந்தோட்டத்து) அத்தீச்சுரபுராணம், 3 வேதாந்தம், 4 ஆதிசைவகுலமான்மியம் என்னும் இப்புத்தகங்கள் காரைக்குடி வித்வான் ஸ்ரீமத் ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. அவற்றால் அவர்களுடைய கல்விப்பெருமையும், செய்யுளியற்றுந்திறமையும், சமயசம்பிரதாயத்தெளிவும் நன்குவிளங்குகின்றன. அவர்கள் மேற்கண்ட புத்தகங்களை எனது தனதுபார்வைக்கனுப்பியதற்கு மிக்க நன்றி பாராட்டுதலுடன் அப்புத்தகங்கள் படிப்பவர்பலர்க்குமுபயோகமாகும்படி பாண்டியன்புத்தகசாலையிற் சேர்ப்பிக்கப்பெற்றன.

3. உவாக்கமாவேலவரூசல்:—இது, இராமசந்திரபுரம் ஸ்ரீமாந். மு. ராம. அ. நாராயணன்செட்டியாரவர்கள் விருப்பத்தின்படி சொக்கலிங்கம்புத்தூர் மாணிக்கவாசகவித்யாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமாந். ரே இராமமூர்த்தி ஐயரவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. இதிலுள்ள பாட்டுகளெல்லாம் தெளிவும் செவ்வியுமுடையனவாய் நன்குசெய்யப்பெற்றுள்ளன. ஐயரவர்கள் இன்னும் வேண்டும் பிரபந்தங்களியற்றற்குரிய கவித்துவசக்தியுடையவரென்பதை யிதனாலறியலாம்.

4. ஸ்ரீ மூலந்திருநாள் சஷ்டிபூர்த்திச்சரிதம்:—இது, திருவநந்தபுரம் சென்றுஜோஸப்ஸ்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமாந். S. முத்துசுவாமி பிள்ளையவர்களாலியற்றப்பெற்றதொரு பிரபந்தம். இதில் திருவாங்கூர் மஹாராஜா ஸ்ரீ மூலந்திருநாள் அவர்கள் விஷயமாக அழகாகச்செய்யப்பட்ட அறுபது செய்யுள்களும் அவர்களது குணாதிசயங்களையும் பிரஜானுகூலமான செயல்களையும் யாருமறிந்து அவர்களிடம் அன்புபாராட்டும்படி பத்திச்சுவைதோன்றப்பாடப்பெற்றுள்ளன. இதனையியற்றிய பண்டிதரவர்களது கவித்வசக்தியும் ராஜபக்தியும் மிகவும் பாராட்டற்பாலன.

பத்திராதிபர்.

உ

சேரமான் பெருமான்

ஸ்ரீமூலபூபன்

இருத்தசாங்கம்.

காப்பு.

அன்பருளம் தங்கியருள் ஆனைமுக வா! மூல
மன்புகழ்த சாங்கம் வழுத்தவே—இன்பம்
விளைக்கும் பொருளும் விரிதமிழும் வெண்பாத்
தனைக்குட் படுத்திநீ தா.

நாமம்.

(1) இன்னிசைகள் பாடும் இளங்கிள்ளாய்! எம்மிறைவன்
மன்னுதிரு நாமம் வகுத்துரையாய்—பன்னுமவன்
மாலுக் கடிமைசெயும் மாமூல மன்னவன்செங்
கோலுக் கொருமறுவாம் கோன்.

நாடு.

(2) பாலுண்ணும் செம்பவள வாயால் பசுங்கிளியே!
ஞாலம் புகழ்வேந்தன் நாடுரையாய்—சீலமிகு
மன்னும் அந்த வளநாடு மாவஞ்சி
நன்னாடாம் பொன்னுடும் நாடு.

பதி.

(3) குஞ்சுக் கிரைதேடிக் கொண்டுசெலும் அஞ்சுகமே!
வஞ்சிக் கிறையமர்ந்து வாழ்பதியென்—கெஞ்சி
அளகா புரிசலாம் செய்யும் அநந்தை
வளமார் திருநகரா மாம்.

மலை.

(4) பிள்ளை யிளம்பேச்சுப் பேசுகிளிப் பிள்ளாய்! எம்
வள்ளல் பெருமான் மலைபகராய்—எள்ளளவிலா
ஏலம் கமழுமலை எய்த்தவர்க்கு மேருமலை
சாலப் பெரியமலை தான்.

ஆறு.

(5) பச்சைப் பசுங்கிளியே! பாரிலெமை எந்நாளும்
அச்சமறுத் தாளுமவன் ஆறுரையாய்—மெச்சுமந்த
மன்னன் கருணையினால் வற்றாமல் ஓடாறு
பன்னலமார் கோட்டாறும் பார்.

கொடி.

(6) வண்டாடும் பூஞ்சோலை வாழ்கிள்ளாய்! வஞ்சிமகிழ்
கொண்டாடும் கோவின்கொடி கூறாய்—அண்டாரை
வாட்டிக் கலியை வனமோட்டி மாவிமயக்
கோட்டுயரும் வில்லே கொடி.

படை.

(7) ஆரம் அணிந்தமரும் அஞ்சுகமே! விஞ்சுபுகழ்
சேரன்கை யேந்துபடை செப்பிடுவாய்—பாரகத்துச்
சாதிமத பேதமிவை சற்றுமறி யாதநடு
நீதியவன் கைப்படையாம் நேர்.

பறை.

(8) சோலைக் குகந்த சுகமே! எமையென்றும்
பாலிக்கும் அண்ணல் பறைபகராய்—ஞாலத்தக்
காவலரைப் பாடிக் களித்துப் பரிசுபெறும்
பாவலர்தம் நாவே பறை.

தார்.

(9) மாங்கனியை மோது மரகதமே! வஞ்சிநிலம்
தாங்குமவன் மார்பணியும் தார்பகராய்—ஓங்குமணம்
வீசுந் தமிழ்மாலை வெற்றிப் புதுமாலை
ஆசில் மணிமாலை யாம்.

குதிரை.

(10) தேனூறு சொல்லாடு செல்வக் கிளியே! எம்
கோனேறிச் செல்லும் குதிரையெது—வானுடும்
ஈடிலா வஞ்சிக் கிறையிவரும் அக்குதிரை
கேடிலா நல்லறமாம் கேள்.

வாழ்த்து.

ஆல்போல் தழைத்திங் கறுகுபோல் வேரூன்றி
மால்போல் உலகளித்து வாழ்கவே!—பால்போலும்
செந்தமிழைக் கேட்டுவக்கும் சேரகுல சேகரனாய்
வந்தபுகழ் மாமூல மன்.

Pandit S. Muthuswami Pillai,
EDITOR "TAMILIAN" (Trivandrum.)

உ

சிவகுகமயம்.

புறநானூறு வைப்புமுறை.

சங்கமருவிய எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாய புறநானூறு மற்றைய நற்றிணை, குறுந்தொகைகளைப்போலல்லாது வைக்கப்பட்டிருத்தல் பல்லோர் அறிந்துளாராயினும் ஒருசில்லோர் அறிந்திலரென்று பின்னர் அவரவர்கள் செய்யும் பல்வகையாராய்ச்சியால்வெளியாகின்றது. முதலில் சேரனும், பின்னர்பாண்டியனும் அதன்பின்னர் சோழனும் மாறிமாறி பாட்டுடைத்தலைவனாகக்காணப்படுகிறது. இவர்தாமென நிச்சயிக்கக்கூடியவர்கள் செய்யுள்களெல்லாம் முன்னும், குறித்துச் சொல்லக்கூடாதவைபின்னும் வைக்கப்பட்டிருத்தல் புறநாலையூன்றிப் பார்ப்பாருக்கு இனிதுவிளங்கும். இம்முறைவைப்பிலும் தலைச்சங்கப்புலவர்கள் பாடல்கிடைத்தவை கோவையாகவருகின்றன. பின்னரே கடைச் சங்கப்புலவர்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை விரித்துச்சொல்ல முதற்பாட்டு,கடவுள்வாழ்த்தாக இரண்டாம் பாட்டு,சேரன் உதியன்சேரல் ஆதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டது இஃதொரு பாட்டே இப்பொழுது கிடைப்பது.

................................மாடக்கூடலின்
முன்னர் கனமரப் பலகையிற்
திரிபுர மெரித்த விரிசடைக்கடவுள்
மன்றன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய்
திண்டிறற் புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி
புலிபுகழ் மருதங் கவினிய முரிஞ்சிப்
பதிமுடி நாக விதியின் கிழவன்.........

என்பதனாலே இச்செந்நாப்புலவர் முதற்சங்கமிரீஇயினரென்பதும், இவராற்பாடப்பட்ட சேரன் அக்காலத்தவனென்பதும் நூலால் அறிவது. புறவிஷயங்களாலறியக்கூடிய சாட்சி பாரதர்காலத்தான் என்பது இவன் அச்சேனைக்கு உணவளித்தகதையே இங்குக்கூறப்பட்ட

படியால் இது நன்குவிளங்கும். அடுத்தசெய்யுள் இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது. இவர் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் அம்மானுவா ரென்று புறநானூறுபாடினோர்வரலாற்றில் காணப்படினும் வழு நிலைநோக்குமிடத்து இப்பெயருடையார் முற்காலத்தவர் என்பது நன்குபுலப்படும். அன்றியும் சீரும் சிறப்போடும் வாழ்ந்த கரிகாற் பெருவளத்தானை அம்மானுயிருந்தபுலவராயின் பாடாது இருக்க நியாயமில்லை. பாட்டுமுறைவைப்பும் இதனைக்காட்டவில்லை. அன்றி யும் இவர்பாடியது ஒருபாட்டே. இவராற்பாடப்பட்டவனும் இவர் பாட்டைத்தவிற வேறுபெற்றிலன். இவைகொண்டு பாடினோரும் பாடப்பட்டோரும் முற்காலத்தவர்களே என்று கொள்வதில் இழுக் கில்லை.

இனி சோழர்களிடத்தேவரும்போது ஆக்ஷேபங்கள் அநேகம் தோன்ற இடம் கொடுப்பது காணப்படினும் உண்மையில் அவை ஆக்ஷேபமாகாது என்பதைக் கீழேவரைகின்றேன். 4-வது செய் யுளிற்கூறப்படுபவன் சோழன் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி. இவன் கடைச்சங்ககாலத்தவன் என்பது யாவருமறிந்தவிஷயம். இவனைப்பாடியவரும் கபிலரோடுசேர்ந்த பாணரே. குறைகூறுவார் "எப்பொழுது கடைச்சங்கத்தவனை இளஞ்சேட்சென்னி கூறப்பட் டானே அப்பொழுதே பாண்டிய, சேரவரசர்களும் இக்காலத்தவ ராகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது துணிதல்வேண்டும்" என்பர். உண்மைதான். அடுத்த 5, 6, 8, 9, முதலிய செய்யுட்களை நோக்குங் கால் முன்னோர்செய்யுட்களைக் கிடைத்தவரைகாப்பாற்றும்எண்ணங் கொண்டே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது புலனாகும். இதுகொண்டு பாண் டியர் என்றால் முதுகுடுமிப்பெருவழுதி, தலையாலங்கானத்துச்செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன், கானப்பேரயில்கடந்த நெடுஞ்செழியன் முதலாயினோர் வரிசையாகவந்தவர் என்றுகொள்ளுதல் தவறாகும். இவ்வாறு எழுதியதுகொண்டு முன்னோரையும், கற்றறிந்தபெரி யோரையும் குறைகூறவந்ததன்று. ஆங்கிலம்படித்த சிலர் கண்ட வாறு ஆங்கிலத்தில் எழுதிவருவதால் அவற்றின் உண்மை யிவ்வா றாகுமெனக்காட்டற்கே எழுதியதென்றுகொண்டு பெரியோர் மன் னித்தருள்வார்களாக.

திருவாரூர், சோமசுந்தரதேசிகன்,

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை.

ஸ்ரீ:

அருள்மயம்

தொல்காப்பியன் துணை.

தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி.

[செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு எழுதியது.]

(This copy-right is reserved to the author).

தோற்றுவாய். திருவருளைமுன்னிட்டு இந்நிலவுலகில் பிறமொழிகளின் துணையின்றித் தம்மாற்றலால் விளக்கமுற்றுநின்று நிலவிவரும் சிலமொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்றாகும். இம்மொழி வேங்கட முதலாகக் குமரியீறாகவழங்கிவருவது. இதனை இயற்றமிழ்-இசைத்தமிழ்-நாடகத்தமிழ் என மூவகைப்படுத்தினர்சான்றோர். இங்ஙனம் பகுத்தவற்றுள் இயற்றமிழ் ஒருவர்க்கொருவர் உரையாடிமகிழ்வதற்கு இடனாகி ஏனைய இருவகைத்தமிழ்க்கும் அடிப்படையாகி உறைவதாகும். இத்தமிழ் உலகவழக்கு-செய்யுள்வழக்கு என்ற இருவகை வழக்கினும்பயில்வது. இதன் உண்மையானஇலக்கணங்களை வரையறைப்படுத்த ஆன்றோர்சிலர் பலநூல்களைஇயற்றியருளினர். காலப் பழமையினால் அந்நூல்களுள் இறந்தொழிந்தவைகழிய எஞ்சிய சில இலக்கணநூல்களே இக்காலம்கிடைப்பனவாயின.

நூல்:—அத்தகையவாயினவற்றுள் இயற்றமிழ்மொழியின் ஏற்றமானநிலையைக் கண்கூடாக ஒருங்குகண்டுவியத்தற்கு ஒத்ததொன்னூல்-'தொல்காப்பிய'மேயாகும். இஃது ஒன்றே மொழித்திறத்து முட்டறுத்து இன்றியமையாப் பொருட்குவியலைத் தன்னிடங் கொண்டு இன்றளவும் நின்றுநிலவும் பெருநூல்: இஃது ஒன்றே எழுத்துச் சொற் பொருள் என்ற மூன்றனுக்கும் உரிய இலக்கணங்களை முறைபிறழாது வேண்டியவிதிகளுடன் கோவைபடத்தொகுத்துரைக்கும் தொன்னூல்; இஃதொன்றே பண்டைத்தமிழரின் உயரியநிலையினை உள்ளவாறு எடுத்தறிவுறுத்தும் நன்னூல்.

இது தலைச்சங்கத்தார்காலத்தே தோற்றமுற்று (இந்நூலாசிரியருடன்கற்ற ஒருசாலைமாணாக்கராகிய) அதங்கோட்டாசான் என்

பார்க்குத் தெரிந்தெடுத்துரைக்கப்பெற்று இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என்ற இரண்டினும் மேம்பாடெய்தியுள்ளதாகும். இந்நூல் நூற்பாயாப்பினுல் இயற்றப்பெற்றது. நூற்பா—சூத்திரம்.

பழைய நிலை:— இத்தொன்னூல் ஆசிரியர்வழிவழியாகப் பன்னூற்றாண்டுகள் ஓதப்பெற்றுவந்தது. வரிவடிவில் பெயர்த்துச்சுவடிகள்வாயிலாக எழுதப்பெற்றபொழுது, இதனுழைப்பொலிந்த சிற்சில நூற்பாத்திரள்மணிகள் இடையிடை நழுவப்பட்டுமிருக்கலாம் என்று சில அறிஞர் எண்ணமிடுகின்றனர். இவ்வுண்மையினை இந்நூல் உரையாசிரியருள் தலைவர் எனப்பெறும் ஆசிரியர் இளம்பூரணவடிகளும் தம்முரையகத்து ஓரிடம் குறித்துள்ளார். அவர் கூற்று ஈண்டைக்கு வருமாறு:—

"எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத லிலவே".—[அகத்தி-41.]

'பிரிவின்கண் கூறுதலுரியார் பலருள்ளும்-நற்றாயும்-' செவிலியும்-கண்டோரும் - தோழியும் - தலைமகனும் - கூறும்கூற்றுக்கூறினர்; இஃது, இனி அவரையொழிந்ததலைமகட்கும் - பாங்கற்கும் - பார்ப்பார்க்கும் - பாணர்க்கும்- கூத்தர்க்கும்- உழையோர்க்கும் கூற்றுநிகழுமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று. "பாங்கர் முதலாயினோரை இச்சூத்திரத்தாற்கூறுவார் தலைமகள்கூற்றுத்தனித்துக்கூறல்வேண்டும், இவரொடு ஒருநிகரன்மையின்; எனின் ஒக்கும்; தலைமகள்கூற்று உணர்த்திய சூத்திரம் காலப்பழமையால் பெயர்த்துஎழுதுவார் விழவெழுதினர் போலும் என்க" என்பது. [ஷை-இளம்-உரை.]

நூற்பிரிவு:—இந்நூல் எழுத்ததிகாரம்–சொல்லதிகாரம்–பொருளதிகாரம் என மூன்றுபிரிவினையுடையது. 'எழுத்தோத்து—(விளிமரபு-26 - சேனு) - சொல்லோத்து -(மரபி - 110-உரை)-பொருளோத்து-என வழங்கினரும் உண்டு. ஓத்து - ஓதப்படுவது என்றல் அவர்கருத்துப் போலும்?. இனி உரையாசிரியர்பலருள் ஒருவர் எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு என நான்கு அதிகாரமாகப்பிரித்ததும் உண்டு. இப்பிரிவினைப் பின்னுரையாசிரியருள் ஒருவர் தம்முரையகத்தே [செய்யு-பேரா.] எடுத்தோதிமறுத்துரைத்து மூன்றதிகாரமென்றே அறுதியிட்டார். நான்கு அதிகாரமாகப்பிரிக்கப்பெற்றுவழங்கிய உண்மை இறையனார்களவியல் (அச்சிடப்பெற்று இக்காலம்வழங்கும்) உரைபி

னுறும் ஊகிக்கஇடனுண்டு.-அவ்வுரை வருமாறு:-"தமிழ்தான்நான்கு வகைப்படும்-எழுத்தும்-சொல்லும்-பொருளும்-யாப்பும்-என"- என்பது. (இறை-சூ-1-உரை.)

முறைவைப்பு-இயல். இந்நூலின் அதிகாரமுறைவைப்பு மேற்கண்டவாறே ஒவ்வொருஅதிகாரத்திற்கும் ஒன்பது ஒன்பது இயல், முறையே அமைந்துள்ளன. ஆக மூன்றதிகாரத்திற்கும் கூடிய இயல், எண்-27. (இயல்களின்பெயர் பின்னர்எழுதப்பெற்றுள்ளன.) இயல் முறைவைப்பினை மாற்றிவைத்தாண்டோரும் உண்டு. பொருள் அதிகாரத்துள் எட்டாவதாக அமைந்துள்ள 'செய்யுளியல்' என்பதை ஒன்பதாவதாகவைத்து உரைகண்டார் ஒருரையாசிரியர். அதனை மரபியல் 93ம் சூத்திரத்தினும் பிறிதோரிடத்தினும் பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். அங்ஙனம் அமையுமெனின் மரபியல் முறைவைப்பு, செய்யுளியலின் முன்னாகக்கொண்டு விளக்கப்பெறும். முன்—கால முன்.

(ஐந்தாவதாக அமைந்துள்ள) 'பொருளியல்' என்னும் பெயர்க்கு மாற்றாக ஒழிபியல் எனவழங்கிவந்தோரும் உண்டு. ஆசிரியர் இளம்பூரணவடிகளோ, "இதனை ஒழிபியல் எனினும் இழுக்காது" (பொருளி-1-இளம்.) எனத் தம்ஒப்பும் உரைத்துள்ளார்

இக்கூறிய மூன்றதிகாரத்துள் பொருளதிகாரம் சிறப்புடையது. என்னை?-எழுத்தால் ஆக்கப்பெற்ற சொல்லுள் பொருள் உறைவதாகலின் அப்பொருள் நுதலிவரும் அதிகாரம் ஏனையஎழுத்ததிகார-சொல்லதிகாரங்களைவிடச் சிறக்கப்பெற்றது என்க. அங்ஙனமெனின், முறைவைப்பில் முன்னாகவைத்தல் வேண்டுமன்றோ,பின்னாகவைத்ததுஎன்னையெனின், அங்ஙனம் கோடல் தொல்லாசிரியர்வழக்குஎன்க. இருவகை வழக்கினுள் செய்யுள்வழக்கத்தே "சிறப்புடைப்பொருளைப் பிற்படக்கிளத்தல்" என்ற ஆன்றோர் விதியும் உண்மையாதலின், தன்னை நோக்கச்சிறப்பில்லாத எழுத்தும் சொல்லும், முன்னாகப் (முன்-ஈண்டு காலமுன்) பொருளதிகாரம் பின்னாக அமையப்பெற்றது. அங்ஙனமாயின் இங்ஙனம் அமைந்துள்ள பிறஎடுத்துக்காட்டு உண்டோஎனின் உண்டு. இதனை,

"நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே
குறுவெண் பாட்டி னளவெழு சீரே"

—[செய்யு-159.]

என்றதன்உரையுள் பேராசிரியர். "நெடுவெண்பாட்டுப்போலச் சிறப் பின்றாங் குறுவெண்பாட்டுமெனின், 'சிறப்புடைப்பொருளைப் பிற்படக் கிளத்தல்' என்பதனான் அவ்விரண்டினுள்ளும் அதனைப்பிற்கூறியது அச்சிறப்புநோக்கியன்றோ என்பது."—என்று தடைவிடைநிகழ்த்திக் கூறிய உரையாற்றெளிக. பிறகாரணமும் உண்டு.

இனி, சொல்லினைநோக்க எழுத்து அத்துணைச்சிறப்பு இன்மை யின் சொல்லுதலும் அதிகாரத்தினை, எழுத்தின்பின்வைத்து, எழுத் தினை முன்அமைத்து முறையாக்கினார் ஆசிரியர்.

இவ்வாறே இயல்முறைவைப்பும் ஒவ்வோர்காரணம்பற்றிஅமை யப்பெற்றுள்ளன. (விரியும் என்றஞ்சி விடப்பெற்றன.)

நூற்பா—எண். இனி இம்மூன்றதிகாரங்களுக்கும் உரியசூத் திரஎண், இயல் ஒன்றுக்கு இத்துணையென அடைவுசுட்டி எண்ணி, வரையறுத்துரைத்தற்கு இயலவில்லை. ஆதிஉரையாசிரியர் இளம்பூரண வடிகள்கொண்ட, ஓர் அதிகாரத்திற்குரிய சூத்திரஎண் ஒன்று. மற் றோர் உரையாசிரியராகிய சேனாவரையர்கொண்ட, அவ்வதிகாரத் திற்கு உரியசூத்திரஎண் மற்றொன்று. அவ்வாறே பிறிதோர் உரை யாசிரியர் கல்லாடர் அதற்கே உரித்தாகக்கொண்ட எண் முன்னைய இரண்டனுக்கும் வேறாயது. நச்சினார்க்கினியர் என்பார்—ஓர் உரை யாசிரியர், அதற்கேகொண்டஎண், இம்மூவர்கொண்ட எண்ணிற்கும் முற்றிலும் மாறாயமற்றொன்று. அற்றேல் அஃதாக; இத்தகையமாறு பாட்டினால் நூற்பாக்கள் இடைநழுவப்பெற்றனவோ எனின், அற் றன்று. இந்நூற்கு உரையாசிரியராக அமைந்தார்பலரும் தத்தங் கொள்கைக்கேற்பச் சூத்திரங்களுள், ஒன்றனைவிட்டு மற்றொன்றனைப் பிரித்தும் ஒன்றனைமற்றொன்றனுடன் இணைத்தும் உரைவகுத்து எண் ணீடு செய்தனர் என்க.

உதாரணமாக:—

சொல்லதிகாரத்துக்குரிய சூத்திரங்கள்—ஆசிரியர் இளம்பூரணவடிகள்கொண்டபடி, எண்—454.

ஷை	சேனாவரையர்—	ஷை	463
ஷை	கல்லாடர்	ஷை	455
(ஏட்டின்படி)ஷை	நச்சினார்க்கினியர்—	ஷை	464

ஷை பேராசிரியர்—(ஆராய்ச்சி முடியவில்லை)

ஷை தொல்காப்பிய மூலம் ஏட்டின்படி–464 463 என்பது.

தொடரும்.

தச்சநல்லூர் 7—2—18. } பெயர் விழையான்.

உ

திருத்தணிகைப்புராண ஓர் அருஞ்செய்யுள்விளக்கம்.

[திருநாட்டுப்படலம் 145 - கவி.]

"கருவுயிர்ப்பனகங்குடிப்பன
மருவினத்தினைவாய்மடுப்பன
உருகுநோக்கினுவப்பமீன்குலம்
உருவமாதிகளுறழ்வகாட்டுமே."

(இ-ள்.) கருவுயிர்ப்பன-தம்மாலீனப்பட்டவை யின்னவையென்று தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுத் தாமீன்றமுட்டைகளைச்சுவாசிப்பனவும், கம்குடிப்பனமருவுஇனத்தினைவாய்மடுப்பன - அங்ஙனஞ்சுவாசித்துத்தெரிந்துகொண்டபின்னர் அம்முட்டைகளையீன்றசோகந்தீர்தற்பொருட்டு நீரைக்குடிப்பனவும் (தம்மோடுடன்) பொருந்தும் (சிறுமீன்களாகிய) இனத்தினையுண்பனவும்,உருகும்நோக்கினால்உவப்பமீன்குலம்-(தாமீன்றமுட்டைகள்வெடிக்கப் பின் அவற்றினின் றுங்குஞ்சுகளுண்டாயுய்யும்பொருட்டு உள்) உருகுதற்கேதுவாகுங்கட்பார்வையால் (கண்டு) மகிழ்வனவும்(ஆகிய) மீன்கூட்டங்கள், உருவம்ஆதிகள்உறழ்வகாட்டும்-ரூபரசகந்தங்கள்(கந்தரசரூபமாகத்தம்மிடத்துத்தலைகீழாய்) மாறிநிற்பனவற்றைக்காட்டாநிற்கும். (எ-று.)

ஏ- அசைநிலை. மீன்குலம்காட்டுவனஎனமுடிக்க.உருகும்என்பது காரியத்தின்கண்வந்தபெயரெச்சம். அஃது நோக்கென்னுங்காரணப் பெயர்கொண்டது.

பஞ்சபூதங்களில் ஆகாயமாகியமூலபூதத்தினின்றும்வாயுவும்,பின் அவ்வாயுவினின்றும்தேயுவும், அதன்பின் அத்தேயுவினின்றும் அப்புவும்,மற்றதன்பின் அவ்வப்புவினின்றும் பிருதிவியுமுண்டாகிப் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமெனச் சிருஷ்டிக்கிரமமாய்நிற்கும் ஐம்பூதங்களின்குணங்களையெடுத்துக் கிரமப்படுத்துங்காற், சிருஷ்டிக்கிரமமுறையொழித்துக் காரியத்தினுங்காரணம் சிறந்ததாகலிற் காரியத்திற்குமுன் காரணத்தைவைத்தலே மரபென்பதுகருதி, மூலபூதமாகிய ஆகாயமானது வாயுவாகிய காரியத்திற்குத் தான்காரணமாயிருத்தலின் அவ்வாகாயகுணமாகிய சத்தத்தைமுன்னும்,வாயுகுணமாகியபரிசகாரியத்தை அதன்பின்னும், வாயுவானது தேயுவாகியகாரியத்திற்குத்தான்காரணமாயிருத்தலின் அவ்வாயுகுணமாகிய பரிசகாரணத்தைத்தேயுகுணமாகிய ரூபகாரியத்திற்குமுன்னும், ரூபகாரியத்தையதன்பின்னும், தேயுவானது அப்புவாகிய காரியத்திற்குத் தான்காரணமாயிருத்தலின் அத்தேயுகுணமாகிய ரூபகாரணத்தை அப்பு குணமாகிய ரசகாரியத்திற்குமுன்னும், ரசகாரியத்தையதன்பின்னும், அப்புவானது பிருதிவியாகிய காரியத்திற்குத்தான் காரணமாயிருத்தலின் அவ்வப்புகுணமாகிய ரசகாரணத்தைப் பிருதிவிகுணமாகிய கந்தகாரியத்திற்குமுன்னும், கந்தகாரியத்தையதன்பின்னும் சங்காரக்கிரமமாய் முறைப்படவைத்துச் சத்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்களென ஆன்றோர்களெண்ணுவாராயினர். ஈண்டு இவ்வைங்குணங்களில் ரசகந்தகுணங்களிரண்டனினும் ரூபகுணம்முற்பட்டு அந்தரூபகுணத்திற்கு ரசகுணம்பிற்பட்டுக் கந்தம் அந்த ரசகுணத்திற்கும்பிற்பட்டுநிற்றலால் ரூபரசகந்தமெனமுறைப்பட்டுநிற்பவைகள் மீன்குலங்களிடத்து முட்டைகளையீன்று அம்முட்டைகளைச்சுவாசித்தறியும் கந்தகுணம் முற்பட்டு அவ்விதகந்தகுணத்திற்குக் கம்குடித்தலும் இனத்தினைவாய்மடுத்தலுமாகிய ரசகுணம் முட்டைகளையீன்று சுவாசித்தறிந்தபின்னர் நிகழ்வதாகலின் அக்கந்தகுணத்திற்கு ரசகுணம்பிற்பட்டு அவ்விதரசகுணம்நிகழ்ந்ததன்பின்னர் முட்டைகளை நோக்கினுற்கண்டுவக்கும் ரூபகுணம் நிகழ்வதாகலின் அந்த ரசகுணத்திற்கும் ரூபகுணம் பிற்பட்டுநிற்றலான் இம்முறைக்

கியையக் கந்தரசரூபமெனமுறைப்பட்டுத் தலைகீழாய் மாறிநிற்குந் தன்மை காணக்கிடத்தலின் மீன்குலம் உருவமாதிகள்உறழ்வகாட்டுமே யென்றார்.

மீன்குலங்களிடத்தமைந்திருக்கும் இவ்வித ரூபரசகந்தங்கள் ஏனைய பிராணிகளிடத்தின்றி இம்மீன்குலங்களிடத்திலேயேயமைந்து அவற்றின்வேறுபட்டிருக்குந்தன்மையுளவாதலால் மீன்குலம் உருவமாதிகள் உறழ்வகாட்டுமே யென்றாரெனினுமமையும்.

வேற்றுமீன்களின் முட்டைகளோடுகலக்கத் தாமீன்றமுட்டைகள் இன்னவையென்றறிந்துகொள்ளும்பொருட்டுத்தம்முட்டைகளைச்சுவாசத்தாலறியும் கந்தசக்தியும், தாம் வசித்தற்கிடனாய்முடியும் நீரையே குடித்து இனத்தையேயுண்ணும் ரச சக்தியும் முட்டைகள்வெடிக்க அவற்றினின்றும் குஞ்சுகளுண்டாய் உய்வதற்குக்காரணமாகப் பார்க்கும் ரூபசக்தியும் மீன்குலங்களுக்கேயமைந்துள்ளனவாய் ஏனையபிராணிகளுக்கிலவாதலறிக.

ரூபரசகந்தமெனச்சங்காரக்கிரமமாய்நிற்குங்குணமுலையும் அதற்கு மாறாய் உறழ்ந்து பிருதிவி அப்பு தேயுவெனச் சிருஷ்டிக்கிரமமாய் நிற்கும் இப்பூதமுறைக்குத்தக்க கந்தரசரூபமென ஈண்டுநிற்குங்குண முறைமையும் முக்கியமாய் ஈண்டுக்கருதத்தக்கவை.

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.

நாகை நீலலோசனிப்பத்திராதிபர்.

இது, யாழ்ப்பாணம் மகாவித்வசிரோமணி ஸ்ரீமத் ந. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும், காரைக்குடி ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமத், சு. பொன்னோதுவாரவர்களின் குறிப்பிலிருந்தெடுத்தெழுதியது.

ஜி. ச. பிள்ளை.

இரணியன்வதைப்பரணி.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி - ௧௬ - பகுதி - [illegible])

௧௬௮ - ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

வெங்குதிரைப்பிணஞ்சுமந்துகுருதியாற்றின்
மிசையோடுங்கொடிநெடுந்தேரசையுங்காற்றிற்
பொங்குதிரைக்கடன்மேலாய்ப்பாய்புரிந்து
போனகலமெனத்தோன்றும்பொலிவைப்பாரீர் (617)

கொண்டோடுமேலாளுந்தாளுங்காலாட்
குரதுரங்கம்பலதரங்கக்குருதிநீரிற்
பண்டோடும்பரிசயத்தாற்படர்வதென்னப்
பரந்தோடிவருந்துழனிபாரீர்பாரீர் (618)

வாரீர்நங்கணமிங்கேவாரீர்வாரீர்
மகிழ்நர்படுங்களந்தேடிவந்துமாதர்
பாரீரம்படுகுருதிச்சேற்றிலாழ்ந்து
படாதுபடும்பெருந்துயரம்பாரீர்பாரீர் (619)

புகநடந்துநெருங்கினரைத்திருக்கரங்கள்
பொருதுசெருத்தொழிலறியார்புணர்ந்தார்மார்பி
னகநடந்தவடுநோக்கிநகையாநின்றே
நயனவேன்முத்துதிர்ப்பார்நலமும்பாரீர். (620)

கோபுரமேதுடுப்பாகமதிலூடேற்ற
குருதிபலநீராகக்கொடியோன்வாழ்ந்த
மாபுரமேகயமாகப்பெருங்கூழாக்கி
வைத்தசெயலொத்திருந்தவண்ணம்பாரீர். (621)

அற்றகுறைத்தலைபாரீராடவாட
வலைகுருதிப்புனல்பாரீரவற்றின்றோற்றம்
பொற்றைவரைப்புதல்சுடுவார்சுட்டுப்போனாற்
புனத்தெரிகட்டைகள்போலும்பொலிவும்பாரீர். (622)

பாறுடுநிழல்பாரீர்சுழலவோடும்
பசுங்குருதிக்கெதிர்களிற்றின்பலகரத்தா
லாறுடும்படிவகுத்ததுறையைப்பாரீ
ரமர்க்களத்தவ்விடமிருந்தவழகைப்பாரீர். (623)

என்றுசெருக்களங்காட்டியினிநாமிங்கே
யிருந்துகூழ்விருந்துண்பதென்னக்கேட்டு
நின்றுசெருக்கியகணங்களணங்கைவாழ்த்தி
நீந்தரியகுருதிநெடுங்கடலிற்பாய்ந்தே. (624)

வேறு.

முழுகாவெழுந்தொன்றின்மேலொன்றுவீழா
முகத்தேறவீசாமிகைத்தேறுசுழியோ
டொழுகாவழுந்தாமிதந்தோடிவாரா
வுவந்தோடிவிளையாடலொருகோடியுளவே. (625)

ஆர்காணவல்லாரிவ்வாழத்தையென்று
வலைத்தாடுசிலபேயினைத்தேறவயலே
நீர்காணுமிங்கீரினிலையென்னமுழ்கா
நெடும்பேய்களெல்லாமங்கிலைகண்டுநின்றே. (626)

திரைமண்டுசெஞ்சோரிநீரிற்குளித்துத்
திளைப்பேவிரும்புங்களப்பேய்களெல்லா
மிளைபண்டுகாணாதவாகத்திளைப்பா
லிடைக்கேபிணக்குன்றிலேறிக்கிடந்தே. (627)

வழுக்குங்குழம்பானதருகென்றுநடுவே
வலித்தோடுபுனலாடவன்பேய்கண்முன்போ
யிழுக்கும்பெருஞ்சோரிவெள்ளத்தினுள்புக்
கியானைப்பிணத்தெப்பமேறிப்பிழைத்தே. (628)

வேறு.

கூளிகைத்தலைசரிந்தசோணிதகோலவீதி
மாளிகைச்செங்கல்வாங்கிவடிம்பொடுமுதுகுதேய்த்தே. (629)

வளவனைநகரவாயில்வருதிரைக்குருதியாற்றி
லிளமணலெக்கல்வாரியெயிற்றுடன்பற்கடேய்த்தே. (630)

தேங்கிவர்குருதியாற்றிற்றெளிந்தநீர்தேடியோடி
யோங்கியபுரிசையேறிப்புடுத்தவையெடுத்தொலித்தே. (631)

ஆடினகுருதிநீரிலணங்கொடுகணங்களெல்லாங்
கூடினகரையிலேறிக்கூழடுமிடங்குறித்தே. (632)

ஆகவம்பொருதபோரிலறுகுறைக்கால்கணட்டிக்
காகமும்பருந்துமிட்டகாவணாநிழலிற்புக்கே. (633)

நிணத்துகில்விரித்துச்சாத்திநீண்டசெஞ்சடைமுடித்துப்
பிணத்தின்மேலமளியேறிப்பெண்ணணங்கிருந்தபின்னை. (634)

வேறு.

படைப்பேயின்முதன்மைப்பழம்பேயிலொருபேய்
மடைப்பேய்களெல்லாரும்வருகென்றழைத்தே. (635)

படைவாகையசுரேசர்பலமௌலிநிரையா
லடைவாகவொருபாலடுப்பாகவைத்தே. (636)

கம்பக்களிற்றின்கழுத்தற்றகூளி
கும்பப்பெரும்பானைகொண்டேறவைத்தே. (637)

கழுகும்பருந்துங்கவர்ந்துண்கவந்தத்
தொழுகும்பெருஞ்சோரியுலையாகவிட்டே. (638)

வெற்றித்தனித்தண்டுவெவ்வேறுகொண்டே
சுற்றித்துழாவுந்துடுப்பாகவைத்தே. (639)

கொல்வீரர்பார்வைக்கொடுந்தீயையூதா
வில்வீரர்கணைமாரிவிறகிட்டெரித்தே. (640)

வேறு.

கொல்லுகிர்ப்படையடுங்கொடியதானவர்
பல்லுகுத்தனபழவரிசியாக்கியே. (641)

தூவடிவாளுகிர்தூணித்தடுக்கிய
பாவடியடிபுரற்பலபரப்பியே. (642)

உலக்கையுமியானையினுயர்மருப்பையே
வலக்கையுமிடக்கையுமாறிவாங்கியே. (643)

யாலகத்திருந்தமைவையகத்தொரு
பாலகன்றெளிந்தமைபாடிப்பாடியே. (644)

வேறு.

சடங்குதருமுனிவேதம்தானவர்கோன்மகனோதத்
தொடங்குதலுமுடிந்ததுகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (645)

ஓதிமுடியம்மதலையோதிமுடிந்தமைபுணர்வார்
சோதிமுடிவானவர்காண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (646)

என்னதுதானெனவினவியெரிந்தெழுதானவற்குமகன்
சொன்னதுகாண்மறைப்பொருள்காண்சும்மேலோசும்முலக்காய்.

பணிந்தவனைமுனிந்தவுணன்பாதகத்தாற்கொலைசூழ்ந்து
துணிந்தவனைத்துணிந்ததுகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (648)

அஞ்சாதுதிருமேனியனுங்கினனுட்டாங்கனவை
துஞ்சாதுபிழைத்தனகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (649)

சீற்றமுடன்பொரவந்ததிசையானையொருவனுக்குத்
தோற்றழிந்தமருப்பிவைகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (650)

வாங்குதிரைமுன்னீரில்மதலையொடுமிதந்தமலை
தூங்கமளியானதுகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (651)

முன்னடர்த்தவிரணியனீமொழிந்தவனெங்குளனென்னச்
சொன்னிடத்திலுளனென்னேசும்மேலோசும்முலக்காய். (652)

மூன்றுருவமொன்றானமுதலுருவமதலையெதிர்
தோன்றுவதுதூணிடைகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (653)

விளைத்தபெருஞ்சினக்கனகமேருநெடுவரைநடுவு
துளைத்ததொருதிருவுகிர்காண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (654)

எடுத்தகையோவரைமார்பமிடந்தகையோகுடர்மாலை
தொடுத்தகையோவழங்கியதுசும்மேலோசும்முலக்காய். (655)

கோண்மாலைவாளவுணர்குடர்மாலைகோளரிக்குத்
தோண்மாலையானதுகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (656)

இல்லைவரமெனக்கனகனெனவூழிநாட்படைத்த
தொல்லைவரந்துலைந்ததுகாண் சும்மேலோசும்முலக்காய். (657)

வீணாட்டந்தவிர்ந்தினிநாம்விளம்புவதுவெளிப்பட்ட
தூணாட்டுந்தச்சனைக்காண் சும்மேலோசும்முலக்காய். (658)

ஊணின்றுநாம்பெற்றதுடனின்றுணம்பட்ட
தூணின்றநிலையன்றோ சும்மேலோசும்முலக்காய். (659)

வேறு.

என்றென்றுபாடியிடித்ததுயாளைச்செவிமுறத்தா
லொன்றென்றுதெள்ளியமாவொன்பதுபேய்கொடுவரவே. (660)

அம்மாவிம்மாவளக்கென்றரைமாவுக்கேற்றமறைக்
கைமாயமறியாதகவற்பேய்களெடுத்திடவே. (661)

அடுப்பருகும்புடைப்பருகுமடுபடைப்பேய்பலநின்று
துடுப்பருகுஞ்சுழலவடிசுண்டாமற்றுழாவினவே. (662)

முடியநெடும்பொழுதெல்லாமுரணியபேரிரணியனார்
கொடியமனமெனநின்றுகொதித்தனகூழ்குழிசியவே. (663)

பற்றியினிபிழிவயிரப்பதங்காணுமெனப்பழைய
கொற்றியினமியம்புதலுங்குறட்கள்பிடித்திறக்கினவே. (664)

வேறு.

முற்படவிழிந்தகூழைமுத்தவெண்குடைகளான
நற்பரிகலத்திலேற்றிநாயகிக்கெனவமைத்தே. (665)

களப்படுபடைச்சேகண்டிகாருகொலெற்றியாங்கோர்
குளப்படிபொரித்திட்டுக்குஞ்சரமதநெய்வார்த்தே. (666)

ஒத்தளவுடையவாகுவுபர்மணிக்கால்களாக
மத்தளங்கவித்துமென்மேல்வரிசையாய்வைத்துக்கொண்டே.

தினமணிக்கணியவானசிகரவான்கோபுரத்துக்
கனமணிக்குடங்கள்வாங்கிக்கரகமாமெனநிறைத்தே. (668)

ஓடியகுருதியாற்றிலொட்டகமுதுகின்வட்டச்
சாடியின்முகந்துமுன்னேசமைத்ததண்ணீரமைத்தே. (669)

சொன்னசாமந்தப்பேயைச்சூழ்ந்தவாயிழந்தவானைக்
கன்னசாமரங்கள்வாங்கிக்கரங்களாலசைப்பக்கண்டே. (670)

கோலவட்டப்பதாகைக்குழாங்கொடுகுறட்களெல்லா
மாலவட்டங்கள்வீசவணங்கமுதமர்ந்தபின்னே. (671)

பரிகலம்பரித்தபல்பேய்பதறினபசிக்குத்தக்க
விரிகலங்தேடியோடிவீழ்ந்தபொற்கடகெடுத்தே. (672)

இருமடாபந்தியென்னவிடவிடவேறுகேளா
வொருமிடாவொருவாயாக்வுண்டெனவுறிஞ்சக்கண்டே. (673)

வாயகலந்தப்பேயின்வயிற்றிடைமற்றொருவன்பேய்
காயவெங்கூழிறைத்தகைவலிப்பாறிநின்றே. (674)

வயிற்றினைப்பார்த்துப்பார்த்துவார்த்தகூழ்மடுத்துவஞ்ச
ரெயிற்றிளவிஞ்சியைத்தின்றீர்ச்சுவிட்டீர்ச்சுவிட்டே. (675)

கொம்புவைப்பாரைப்போலக்குனித்தொருகொடிறுவீங்கச்
செம்புனற்பசுங்கூழ்கொட்டச்செவியெலாந்திறக்கவுண்டே. (676)

கோல்புரைவெளியுமின்றிக்குடர்முடங்கியபேய்கூழாற்
றோல்புரைவெளியடங்கத்துருத்திபோல்விம்மவுண்டே. (677)

மாயவெம்பகைஞர்புண்ணீர்வடிக்ததண்ணீர்குடித்தே
தீயவன்பசிநோய்கெட்டுத்திடுக்கெனத்தேக்குமிட்டே. (678)

பேயெலாம்பூதமென்னப்பெருத்தனவெனிற்பருத்த
மாயவான்பூதமுண்டவடியினையுரைக்கலாமோ. (679)

பேசலாம்பெருங்கூழுண்டபேயெலாங்குருதியாற்றிற்
பூசலாமெனவெழுந்தபூசலைப்புகலலாமோ. (680)

அவ்வகைபூசலேறியாறியகணங்களெல்லாஞ்
செய்வகையறிகிலாதுசெருக்கினைநெருக்கிநின்றே. (681)

இதையமாக்கமலமொட்டினின்பசும்பாக்கும்யாக்கை
திதையுமாங்குரதுரங்கச்செவிச்சுருளிலையுந்தின்றே. (682)

வேறு.

பகையொடுபட்டவசுரரெல்லாம்பைங்கட்சினவரிபொங்கழல்வாய்
நகையொடுபட்டனமபாடீரேநம்பசிகெட்டனம்பாடீரே. (683)

பள்ளியில்வைத்ததைப்பாடீரேபாலனன்பானதைப்பாடீரே.
தெள்ளியசிந்தையைப்பாடீரேசெப்பினநாமமும்பாடீரே. (684)

சிறியதந்தையைப்பாடீரேசெய்தகொடுமையைப்பாடீரே
யாறியிருந்தமைபாடீரேயஞ்சாதநெஞ்சனைப்பாடீரே. (685)

காணென்றுநின்றமைபாடீரேகாட்டென்றுவந்தமைபாடீரே
தூணின்றசோதியைப்பாடீரேதோற்றியசீற்றமும்பாடீரே. (686)

இடந்ததிருவுகிர்பாடீரேயெடுத்தகையென்றென்றுபாடீரே.
கிடந்ததிருமடிபாடீரேசேட்டார்திருவடிபாடீரே. (687)

என்றென்றுநின்றிசைபாடினவேயிரணியன்றோற்றமைபாடினவே
வென்றசெருக்களம்பாடினவேவீரத்திருப்புயம்பாடினவே. (688)

அந்தணர்தங்கள்மனத்தவத்தாலவ்வுலகத்திருந்திவ்வுலகம்
வந்ததிருவடிபாடினவேவடதிருக்கோபுரம்பாடினவே. (689)

சோலையரங்கரைப்பாடினவேதுய்யமுறுவலைப்பாடினவே
சீலமகிழ்ந்திசைபாடினவேதிருவினுருவையும்பாடினவே. (690)

எண்பொருளாயகன்றன்னுடனேயேழுலகங்களுமீன்றெடுத்த
பெண்பெருமாளடிபாடினவேபெருமாளரங்கரைப்பாடினவே. (691)

அணங்குமகிழநின்றாடினவேயார்த்தெழுந்தார்த்தெழுந்தாடினவே
துணங்கையருநடமாடினவேசுருதிகள்பாடிநின்றாடினவே. (692)

தோகையசையநின்றாடினவேதும்பைபுனைந்துநின்றாடினவே
வாகையைச்சூடிநின்றாடினவேவானவர்ப்பாடிநின்றாடினவே. (693)

முற்றும்.

அகூஅ-ம் ஆண்டு நந்தனஹு கார்த்திகைமீ ருஉ புந்திவாரமும் அமரபக்ஷத்துத்திரிதிகையும் திருவாதிரைநக்ஷத்திரமும்பெற்றதினத்திலே திருநகரியிலிருக்கும் பெரியதிருவடி இரணியன்வதைப்பரணி எழுதிமுடிப்பித்தது. பெரியதிருவடிதிருமேனிகவிராயகுருவேநம:

அகூஅம்ஆண்டு நந்தனஹு புரட்டாசிமீ அஉ சோமவாரமும் அசுவதிநக்ஷத்திரமும் பூர்வபட்சத்துப்பஞ்சமியுமாக நாட்கொண்டது.

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.

இந்துதேசசரித்திரகாலக்குறிப்புகள்.

(Chronological Notes of Indian History.)

தொகுதி ௧௬-பகுதி ௩-ல் ௧௫௬-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

---

754. தந்திதுர்யன் (வைரமேகன்) ராஷ்ட்ரகூட அரசன்.

756. சிலப்பதிகாரம் இவ்வருஷத்துக்குப்பிறகுதான் இயற்றப் பட்டிருக்கவேண்டுமென்று மிஸ்டர் L. D. S. அபிப்பிராயப் படுகிறார். அதற்குக்காரணம் அந்நூலில் கண்டிருக்கும் அடியிற்கண்ட குறிப்பே.

> ஆடித்திங்கள் பேரிருட்பக்கத்
> தழல்சேர்...குட்டத்தட்டமிஞான்று
> வெள்ளிவாரத்து.........

1. ஆடிமீ
2. கிருஷ்ண அஷ்டமி
3. கார்த்திகை நக்ஷத்ரம்
4. வெள்ளிக்கிழமை

இந்நான்கும் கி. பி. 1-முதல் 1912-க்குள் 756-ல்தான் அமைகின்றனவாம். தவிரவும் வாரம், 5-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் இந்தியாவில் வழக்கமில்லையாம்.

758-794. விஷ்ணுவர்த்தனன் 4. கிழக்குச்சாளுக்ய 10-ம் அரசன். ஷை 9-ம் அரசன் புதல்வன்.

760-770. கிருஷ்ணன் I. ராஷ்ட்ரகூடவம்ச 2-ம் அரசன். மேற்குச் சாளுக்ய வம்சப்பிரிவு.

760. வல்லபி. கூர்ஜரக்கடைசியான். தோல்வியடைந்தான். தலைநகர் நாசமாக்கப்பட்டது. மீவார் (உதயபுரி) ராஜவம் சத்தார் வல்லபிவம்சத்தவர் எனச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார் கள். வல்லபிக்குப்பிறகு கூர்ஜரம் ராஷ்ட்ரகூடர் வசமா யிற்று.

761. மஹேந்திரபாலன். அரசன்.
அவர் குரு—
ராஜசேகரர். இவர் இயற்றியநூல்கள்.

1. வித்தஸாலபஞ்ஜிகை.
2. பாலபாரதம்.
3. பாலராமாயணம்.
4. கற்பூரமஞ்ஜரி.

} நாடகங்கள்.

770. (கலி. 3871.) யானைமலைச்சிலைலிபி. ஜடிலவர்மன் அல்லது பராந்தகபாண்டியன் காலம்.
மதுரகவி. அவர் மந்திரி.
யானைமலைக்கோயிலும் கட்டப்பட்டு அக்ரஹாரமும் தானம் செய்யப்பட்டது.

வம்சாவளி.

1. ஜயந்தவர்மன்.
|
2. மாரவர்மன் அரிகேசரி பராங்குசன்.
|
3. ஜடிலவர்மன் பராந்தகன் I. (770. கி. பி.)
|
4. ராஜசிம்மன். I.
|
5. வரகுணமஹாராஜன். (802. கி. பி.)
|
6. ஸ்ரீமார ஸ்ரீவல்லவ ஏகவீரன்.
|
வரகுணவர்மன் — 7. பராந்தகன் (வீரநாராயணன்)
|
ராஜசிம்மன் II

[Travancore Arch Series. I-2.]

775. ஸ்ரீகண்டர். சைவவிசிஷ்டாத்வைதி.

[T. S. N. Sastri.]

778. (சகம் - 700) கச்சியப்பசிவாசாரியார். கந்தபுராணம் இயற்றினார். இவர் காஞ்சி ஏகாம்பரர்கோவில் கைங்கர்யம். பிராம்மணன். [தமிழ் ப்ளூடார்க்.]

779-783. கோவிந்தன். II. ராஷ்ட்ரகூடவம்ச 3-ம் அரசன்.

779-813. ஜயாபீடன். காச்மீரமன்னன்.
இவர் ஸம்ஸ்தானவித்வான்.
உத்பட்ர். (பட்டோத்படர்.) அலங்காரசாஸ்த்ரம் இயற்றியவர். இதற்கு ப்ரதிஹார இந்துராஜன் உரையெழுதியிருக்கிறார்.
—[ராஜதரங்கிணி. ச. 494]

783. ஜைனஹரிவம்சம். இயற்றப்பட்டது.

788. அகளங்கன். ஜைனகுரு. காஞ்சியிலாண்ட ஹேமாவிதலன் ஸதஸில் பௌத்தரை வாதத்தில்வென்றான். இதனால் பௌத்தர் தென்இந்தியாவினின்றும் விரட்டப்பட்டார்கள்.

788. சங்கராசாரியார் ஜனனம். 815 ல் மரணம்.

794-842. விஜயாதித்யன் II. (நரேந்திரமிருகராஜன். கிழக்குசாளுக்ய 11-ம் அரசன். ஷை 10 ம் அரசன் மகன்.)

794-814. கோவிந்தன் ந. ராஷ்ட்ரகூட 5-ம் அரசன்.

795. (சகம் 717) உக்ரசேனசிங் லங்கைமீது படையெடுத்தான்.

800. பாண்டியராஜன் அகஸ்டஸ் என்ற ரோமசக்ரவர்த்தியின் நட்புக்கோரித் தூதுஅனுப்பினதாய் க்ரானக்ராபியா என்னும் நூலில் 185-வது ஒலிம்பியத் என்பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

704. ப்ரசஸ்திச்சிலாலிபி. கங்காராஜில்லாவில் பைஜநாதத்திலிருப்பது. அதிற்கண்ட காலக்குறிப்புகள்.—
சகம் 726=3880. கலி.
=80 லௌகிகாப்தம்.
குறிப்பு:—லௌகிகாப்தம் குறிப்பிட்ட சிலாலிபிகளில் இது தான் ஆதியாயுள்ளது.
—[1906. I. R. 201.]
[L. D. S.]

805. சங்கராசாரியார் ஜனனம்.

813. அஜிதாபீடன். காச்மீரமன்னன்.
இவர் ஸமஸ்தானவித்வான்.—
சங்குகன். புவனாப்யுதயம் எழுதியவர்.
—[ராஜ. தர. ச. 703.]

காவ்யப்ரகாசத்தில் இவரைப்பற்றிச்சொல்லியிருக்கிறது.

815-877. அமோகவர்ஷன். மேற்கு சாளுக்யரையாண்ட ராஷ்ட்ர கூட 6-ம் அரசன்.

826. (பராபவ. சைத்ர. சுக்ல. ப்ரதமை. புதன். கார்த்திகை.) புண்டரீகாக்ஷர் ஜனனம். ஸ்ரீரெங்கத்துக்கடுத்த திருவெள்ளறையில் சோழியர்குலத்திற் பிறந்தவர். நாதமுனிகளின் சிஷ்யர். குருபரம்பரையில் இவருக்குப்பின்வந்தவர். ராம மிச்ரர். வயது 105. [தெ. கு. ப.]

831. [கலி. 3932. விரோதி. மாக. சுக். சதுர்த்தசி. திங்கள்.] ராமமிச்ரர் ஜனனம். புண்டரீகாக்ஷரின் சிஷ்யர். ஸ்ரீரெங்கத்துக்கடுத்த மணக்கால் இவர் பிறப்பிடம். 105ம்வயதில் ஸ்ரீரெங்கத்தில் மரணம். [தெ. கு. ப.]

840. பட்டநாராயணர். வேணீஸம்ஹார நாடகம் இயற்றியவர். 840-ம் வருஷத் தாம்ரசாஸனம்பெற்றவர்.

842-43. கலிவிஷ்ணுவர்த்தனன். கிழக்குச்சாளுக்ய 12 ம் அரசன். ஷை 11 ம் அரசன்மகன்.

843-887. குணகன். கிழக்குச்சாளுக்ய 13 ம் அரசன். ஷை 12 ம் அரசன் ஜேஷ்டபுத்ரன்.

844-49. அஜிதாபாதன் ஆட்சியில், பத்மநாபன் என்பவரால் காச்மீரத்தில் பாம்பூர்என்றநகரம் நிர்மிக்கப்பட்டது. ப்ரதீபம் என்ற (காவ்யப்ரகாச) உரையெழுதிய கய்யடர் பாம்பூர் நகரத்தில் வஸித்தவர்.

846-880. விஜயாலயசோழன்.

849-852. அனங்காபீடன். காச்மீரமன்னன்.

850. வரகுணபாண்டியன் } பல்லவர் ஸார்வபௌமத்தினின்
விஜயாலயசோழன் } றும்விலகி ஸ்வாதீனர் ஆனார்கள்.

இவர்காலத்தவர்:—

1. சுந்தரமூர்த்திநாயனர்.
2. சோமாசியர்.
3. சிறப்புலிநாயனார்.

4. மானக்கஞ்சாரர்.
5. சடையனார்.
6. இசைஞானியார்.

—[ரு. செந். 321.]

852-855. உத்பலாபீடன். காச்மீரமன்னன்.

855-884. (?) அவந்திவர்மன், காச்மீரமன்னன்.

ஸுய்யன். இவன் மந்திரி. நீர்ப்பாசனத்துக்குவேண்டிய பலகால்கள்வெட்டி விவசாயத்தை விருத்திசெய்தான்.

அவந்திவர்மன் சமஸ்தானவித்வான்கள்:—

1. ஆனந்தவர்த்தனன். த்வன்யாலோகம், காவ்யாலோகம், (ஸஹ்ருதயாலோகம்) என்ற நூல்களை யியற்றியவர்.

[ஸுபாஷிதாவளி; ராஜ. தர. ரு. 34.]

2. கல்லடர். ஸ்பந்தஸர்வஸ்வம் இயற்றியவர்.

—[ராஜ. தர. ரு. 51.]

3. ரத்னாகரர். அமிருதபாணன் புதல்வர். ஹரவிஜயம் இயற்றியவர்.

—[ராஜ. தர. ரு. 34.]

4. சிவஸ்வாமி.

855. அடக்கன். (ஸ்ரீவல்லபன்) அய(?)வம்சத்தரசன்.

அயர்.	பாண்டியர்.
1. சடையன்.	
2. கருநந்தன்.	மாறன்சடையன்.
3. அடக்கன். (ஸ்ரீவல்லபன்) } 855-கி. பி.	வரகுணபாண்டியன். [862-கி. பி.]

[கழுகுமலை தாம்ரலிபி.]

[Tr. Arch. Series. I. 5.]

862. வரகுணபாண்டியன். (மாறன்சடையன்மகன்) பட்டத்துக்கு வந்தான்.

[Tr. Arch. Series. T. S.]

ஸ்ரீபுரம்பியத்தில் அபராஜித (கங்கபல்லவ)னால் தோல்வியடைந்தான்.

864. பார்த்திவசேகரபுரம்கோயில். கோக்கருநந்தடக்கனால் கட்டப்பட்டது. இவன் வரகுணபாண்டியன்காலத்தவன். [Tr. Arch. Series. I.]

870. சத்யவாக்கியகோங்கணிவர்மபெருமானடி. மைசூர் கொங்குராஜன்.

திருத்தக்கமுனிவர். இவன் காலத்தவர். ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றாகிய ஜீவகசிந்தாமணி இயற்றினர். சிந்தாமணிமுனியால் சிந்தாமணி எனும் காவியம் எழுதப்பட்ட தாய்ச்சிலைகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பவர் இவர்தான்என்று கோபிநாதராவ்அவர்களால் ஸம்ஸ்கிருத யசோதரகாவிய முகவுரையில் ஊஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குணபத்ராசாரியாரால் ஸம்ஸ்கிருத உத்தரபுராணத்திலும் வதீபசிம்மரால் ஸம்ஸ்கிருத கத்யசிந்தாமணியிலும் க்ஷத்ரசூடாமணியிலும் ஜீவந்தரகதை வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐம்பெருங்காப்பியங்களாவன:—

1. சிலப்பதிகாரம் (இளங்கோவடிகள்.)
2. மணிமேகலை. (சீத்தலைச்சாத்தனர்.)
3. ஜீவகசிந்தாமணி. (திருத்தக்கமுனிவர்.)
4. வளையாவதி.
5. குண்டலகேசி.

880-907. ஆதித்யசோழன். விஜயாலயன் மகன். அபராஜிதபல்லவனை ஜயித்தான். அதுமுதல் பல்லவராஜ்யம் க்ஷீணதசையை அடைந்தது.

884-913. கிருஷ்ணன். ௨. (அகாலவர்ஷன்.) ராஷ்ட்ரகூட 7ம்அரசன்.

885. (சகம் 807.) கம்பன் ராமாயணம் இயற்றினர். எண்ணிய சகாப்தம் எண்ணூற்றேழின்மேல் [1118 - 1162 ஐயும் பார்க்க.]

887-917. சாளுக்யபீமன். I. (துரோகார்ஜுனன்.) கிழக்கு சாளுக்ய 14 ம் அரசன். ஷை 13 ம் அரசன் தம்பிமகன்.

888. விக்ரமாதித்யன். கிழக்குமைசூரிலாண்ட பாணவம்சத்து அரசன்.

894. ஆதித்யவர்மசோழன். சேர (கொங்கு) தேசத்தை ஜயித்தான். [சிலா லிபி.]

898. [சகம்-820.] குணபத்ராசாரியார்.

இவர் இயற்றிய காவியங்கள்.—

1. ஆத்மானுசாஸனம்.
2. உத்தரபுராணம். (சகம் 820 ல் எழுதியதாய் அதன் முடிவுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

899. [கலி. 4000.] குலோத்துங்கசோழன் தானசாஸனம் (?)

907-949. பராந்தக I. சோழன். ஆதித்யன்புதல்வன். பல்லவர் க்ஷீணதசையடைந்தபிறகு இவர்தான் சோழராஜ்யத்தின் பெருமையை முதல்முதல் நிலைநாட்டினார். உறையூர் தலைநகர். பாண்டியனை வென்று விரட்டினான்.

909. விஜயாதித்யன். கிழக்குமைசூரில் ஆண்ட பாணவம்ச அரசன்.

915-17. இந்திரன் III. (கன்னடதேவன்.) மேற்குசாளுக்யராஷ்ட்ரகூட அரசன். இவன் சோழராஜனைத்தோற்கடித்து கஞ்சியையும் தஞ்சையையும் பிடித்துக்கொண்டான். காவேரி நதிக்கரைவரை இவன் ராஜ்யம் பரவியிருந்தது.

916. (கலி. 4017. தாது. ஆஷாட பௌர்ணமி. புதன்.)
யமுனாசாரியார். (ஆளவந்தார்.) ஜனனம். ஈசுவரமுனிகளின் புத்திரர். நாதமுனிகளின் பௌத்திரர். புண்டரீகாக்ஷரின் சிஷ்யரான ராமமிச்ரரின் சிஷ்யர்.

அக்காழ்வாரை சோழன்ஸபையில் யமுனாசாரியார் வாதத்தில் வென்று ஆளவந்தார் என்ற பெயரும் சோழமஹிஷியால் சூட்டப்பெற்றார்.

சோழன்மந்திரியாகச்சிலகாலம் இருந்தார். பிறகு தன்குரு, ராமமிச்ரரின் உபதேசத்தால் ஸந்யாஸியானார். ஸ்ரீரெங்கம் வந்து பெரிய கோவில் கைங்கர்யத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

இவர் இயற்றிய நூல்கள்:—

1. ஸித்தித்திரயம் (ஸம்ஸ்) குமாரிலபட்டர்கொள்கையைக்கண்டித்திருக்கிறார். 88 சுலோகமடங்கியது.
2. ஆகமப்பிராமாண்யம். பாகவதம் அல்லது பாஞ்சராத்திரமதத்தையும், ஏகாயனசாகையினின்றும் அதுஉண்டான சம்பந்தத்தையும்பற்றிக்கூறுவது.
3. கிதார்த்த ஸங்க்ரஹம்.
4. மஹாபுருஷநிர்ணயம்.
5. ஸ்தோத்ரரத்னம். (75 ஸ்தோத்ரமடங்கியது.)
6. ஞானவாசிஷ்டம். தமிழில் 2055 செய்யுளாக மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

அநேக திவ்யஸ்தலங்களைச்சேவித்தவர். 1040ல் மரணம். (கவனிக்கத்தக்கது.)

ஸ்ரீசைலபூர்ணர். இவருடைய சிஷ்யர் ராமானுஜாசாரியாரின் மாதாமஹர்.

918. விஜயாதித்யன் (௪) கிழக்கு சாளுக்ய 15ம் அரசன். ஷை 14ம் அரசன் ஜேஷ்டபுத்ரன்.

918-925. அம்ம I (விஷ்ணுவர்த்தனன் ௬.) கிழக்கு சாளுக்ய 16ம் அரசன். ஷை 15ம் அரசன் புதல்வன்.

918-933. கோவிந்தன் (௪) ராஷ்ட்ரகூட 10ம் அரசன்.

920. நாதமுனிகள். (கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில்) மரணம்.

இவர் ஊர்—வீரநாராயணபுரம். (மன்னார்குடி.)
இவர் மனைவி—அரவிந்தப்பாவை.
இவர் புத்திரர்—ஈசுரமுனி.
இவர் பௌத்திரர்—யமுனாசாரியார்[916ஐ பார்க்க.]
இவர் குரு—நம்மாழ்வார். (சடகோபர்.)
இவர் சிஷ்யர்.—

1. புண்டரீகாக்ஷர்.
2. குருகைக்காவலப்பன்.
3. திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்.—

1. நியாயதத்வம். இதனின்றும் குறிப்புகள் தேசிகரால் நியாயசித்தாந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.
2. யோகரகஸ்யம்.
3. நம்மாழ்வார், விஷ்ணுசித்தர், மதுரகவி— இவர்கள் நூல்களுக்குச்சாற்றுக்கவி பாடியிருக்கிறார்.
4. சடகோபர்திருவாய்மொழிகளைச் சேகரித்துக் கானத்துக்கிணைத்துக் கோவில் ஆராதனைகளில் தமிழ்வேதமாய் உபயோகித்துவரவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் நாதமுனிகள் அக்ராஸனம்வகித்த சபையில் கம்பன் தன் ராமாயணத்தை அரங்கேற்றினார்.

921. வீரநாராயண (பராந்தக I.) சோழன் பாண அரசரைத் தோற்கடித்தான்.

925. தாளப்பன். கிழக்கு சாளுக்ய 18 ம் அரசன்.

925-26. விக்ரமாதித்யன். கிழக்கு சாளுக்ய 19ம் அரசன். ஷை 14ம் அரசனுடைய கனிஷ்டபுத்திரன்.

926-933. யுத்தமல்லன். கிழக்குசாளுக்ய 21 ம் அரசன். ஷை 18 ம் அரசரின் புதல்வன்.

931. ஹரிசேனர். 'பிருஹத்கதாகோசம்' இயற்றினார்.

933-945. சாளுக்யபீமன் II. (விஷ்ணுவர்த்தனன் எ.) கிழக்குசாளுக்கிய 22 ம் அரசன். ஷை 15 ம் அரசரின் கனிஷ்டபுத்ரன்.

937-939. அமோகவர்ஷன் (ங.) ராஷ்ட்ரகூட 11 ம் அரசன்.

939-968. கிருஷ்ணன் ௩. (அகாலவர்ஷன்.) ராஷ்ட்ரகூடவம்ச 12 ம் அரசன்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர்
பி. ஏ., பி. எல்.